

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Čuvajte Jugoslaviju!

Izlazi svakog petka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica 6 • Telefon broj 2177 • Račun Poštanske štedionice br. 12.943 • Oglasi po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

Ljubljana, 17. januara 1936
God. VII • Broj 3

BRAT ADAM ZAMOJSKI

Povodom njegovog povlačenja s vodstva Saveza poljskog Sokolstva

Glavna skupština Saveza poljskog Sokolstva, koja je održana u Varšavi dne 5 i 6. o. m., a o kojoj smo opširnije izvestili u posljednjem broju našega lista, pokazuje nam, da su na vodstvu ove naše bratske organizacije nastale važne promene. Ovoj skupštini pretsedavao je starišina brat Zamojski, koji je na koncu svog govora, kojim je skupštinu otvorio, izjavio, da ustraje pri svojoj demisiji kao starišina Saveza poljskog Sokolstva i da mu više ne bi bilo moguće da prihvati eventualni ponovni izbor za starišinu Saveza. Tu svoju odluku obrazložio je svojim ozbiljnim narušenim zdravstvenim stanjem, koje ga već od poduzetog vremena sprečava da bi mogao potpuno da se posveti odgovornoj i teškoj dužnosti starišine poljskog Sokolstva.

Poznamo brata Adama Zamojskog već preko jednog desetleća i znamo, da je njegova odlučna izjava dobro promišljena i da je osnovana na stvarnim razlozima. Otkada mu je pred nekoliko godina umrla njegova supruga Marija, plemenita žena, odlična Poljanka i oduševljena patriotkinja, brat Zamojski teško je snosio taj najteži udarac kojim je sudbina pogodila njega lično i njegov rod. Od tada povukao se i tražio utehu u sokolskom radu, ali se njegove fizičke sile počele da tako slabe, da je tek s najvećim naporom mogao da odgovara svojim sokolskim dužnostima. Konačno se sada odlučio da prepusti svoje mesto starišine Saveza poljskog Sokolstva mladom i svežijoj sili, koju je skupština pronašla u licnosti brata Arčiševskog, novog starišine Saveza poljskog Sokolstva.

Moguće, da su na ovaj korak brata Zamojskog uplivali i drugi razlozi, koji su ga valjda još jače učvrstili u ovoj njegovoj odluci. Doduše, izgleda da ni prilike pod kojima je delovalo poljsko Sokolstvo poslednjih godina nisu bile najbolje i najpovoljnije, ali ove prilike — kako je to naglasio na sadanjoj glavnoj skupštini i sam brat Zamojski — u poslednje doba znatno su se popravile i danas su dosta povoljne, da poljsko Sokolstvo može uspešno da razvije svoj rad. Odlučno i ipak uvek taktično postupanje brata Zamojskog, koji je uvek stajao na beskompromisnoj slovenskoj liniji i nije dozvoljavao u tome pogledu nikakvih kolebanja ni popuštanja, bez sumnje je dovelo do razveseljivih uspeha u poljskom Sokolstvu, a koji se danas, u povoljnijim priilikama za rad i napredak poljskog Sokolstva očituju tako vidno. S time je brat Zamojski učinio svojoj otadžbini najzaslužnije delo. Tako je po njegovom sudu za nj nadošlo vreme, kada može da se povuče s vodstva, prepustajući ovo drugome bratu, koji će na sokolskom polju nastaviti oranjem tamo, gde je prestao njegov pretsasnik.

Još nešto je naglasio brat Zamojski u svome govoru, a što mi primamo na znanje s najvećom radošću. Naime, da je popustila politička napetost između Poljske i Češkoslovačke, koja se radi raznih incidenata u poslednjih nekoliko meseci bila do skrajnosti zaostrela i tako sve dublje kopala neprijateljski jaz među dve susedne i bratske zemlje. Ta politička napetost zaustavljala je i prečila živahniju bratsku saradnju između poljskog i češkoslovačkog Sokolstva te je obema zemljama donosila štetu i političku i u sokolskom pogledu.

Mi Jugosloveni gledali smo na ove teške pojave s velikom zabrinutošću, ali smo gajili čvrstu nadu, da će u svim tim sporovima ipak prevladati trezvenost i zdravo rasuđivanje. Što će na koncu doprineti na pobedi ideja slovenske solidarnosti i sokolskog bratstva. Pretsedništvo Saveza slovenskog Sokolstva učinilo je u tome pogledu sve što je moglo da se postigne taj cilj, čuvajući se pri tome najbrižnije da ne bi ničim zašlo na unutrašnje prilike zainteresovanih zemalja. To se je delikatan pitanje tretiralo s najvećim taktom i objektivnošću i zato mu je i bio osiguran uspeh. U toj stvari javili su se još i braća poljski Sokoli iz Amerike, koji su s bolom u duši motrili nezdrave pojave u staroj domovini i koji su otvoreno isticali neophodnu potrebu bratskog sporazuma.

U toj kočljivoj situaciji brat Zamojski mirno je ustrajao na stajalištu mudro patriote, svesnog Slovena i

Mi i naš politički život

Prilike u kojima živimo pune su događaja, koji moraju syraćati na sebe pažnju svakog onog, koji se i malo interesira za narodni život. Dejstvo tih događaja mora i zabrinuti svakog onog, koji i malo oseća za ovu zemlju, za ovaj narod i koji i malo hoće da pogleda u budućnost, koju ti događaji mogu diktirati.

Nesumnjivo je, da su već u prvim počecima našeg narodnog života, pri prvim organizatornim aktima, počimene teške greške, osnovane na zabudama svog vremena i uskog shvaćanja. Već prvi počeci političkog života bili su osnovani na jednoj skroz pogrešnoj i štetnoj bazi, što je imalo za posledicu, da se vremenom stvore zablude i pobrkaju značenja izvesnih pojmova, koja su kasnije svesno podržavana kroz sve ovo vreme do dana današnjeg. Uticajem raznih kulturnih i drugih činilaca stvorene plemenske i verske razlike među našim narodom uzete su za bazu na kojoj se izgrađivao politički program pojedinih grupa. Već samim tim naš politički život nosi u sebi klicu bolesti, koja se kasnije tako snažno razvila, da je zatrola čeli na se samo politički već uopće društveni život. Politički život stvoren na verskoj i plemenskoj bazi morao je doskora kočiti onaj razvoj za kojim je težio narodni život i umesto da uklanja one vremenom i drugim faktorima stvorene razlike on je te razlike potencirao, ističući ih kao svoja osnovna načela u političkoj borbi. To je bilo u interesu samo onih bezobzirnih i sebičnih političara, koji nakon ujedinjenja izmiliše iz kavana, gde su se mnogi od njih mirno odmarali, prateći iz sigurne zavetrine herojsku borbu za opstanak po novinama i časopisima i koji se zatim postavili za narodne vođe. Zloupotrebljavajući veru i plemensko obeležje sejali su ovi u narodu mržnju i razdor, svadali se i prepirali međusobno i umesto konstruktivnog, poštenog i nesebičnog rada na dizanju naroda iz one porušenosti i bede ratom prouzročene oni sejahu mržnju i rasulo. Politički život stvoren na verskoj i plemenskoj bazi doneo je našem narodu umesto reda i rada, nered, umesto stišavanja i izgladivanja opreka uveo je narod u jednu ludu političku borbu, umesto bratstva, sloge i jednakosti doneo je razdor i mržnju, koja nije znala granica niti prezala pred sredstvima da se obedi druga strana. Politički život uveo je u narod jednu bolest, jednu političku zadržost, koju je vrela narodna krv znala raspirati do manije. Pocepane su narodne snage, rušio se i krmjio ugled i države i naroda, i to sve nekažnjeno. Umesto brisanja onih opreka u životu, iste su se krumnim slovima isticale i bučnim frazama pozivalo se na obranu srpstva od hrvatstva, hrvatstva od srpstva ili slovenaštva od obojega. To je sve dovelo do jednog nesrećnog mišljenja da se smatralo, da samo jedni imaju pravo na vlast, i da se one koji vladaju smatralo državnim, da se prosto režim zamenilo s državom kao nacionalnom tvorevinom. Narod u svojoj političkoj zaslepljenosti pretsade praviti razliku između države te politike, između plemena, vere te nacionalizma, a njegove neodgovorne ambiciozne vođe svesno ga podržavaju u toj zabludi, jer na njoj je počivala njihova politička estrada, koja bi se onim časom srozala kada bi joj nestalo podrške — narodne zablude. Sve je to

dovelo do političkog haosa, koji je zapretio potpunim rasulom krvlju stečenih tekovina i radi toga morao je taj i takav politički život biti prekinut. Prekinut je politički život, koji je bio sazdan na verskom i plemenskom osnovu i ispunjenom netrpeljivošću i mržnjom, koja nije znala granica.

Došla je perioda zatišja. Kušalo se je u jednom nepolitičkom životu popraviti u narodu ono što su prijašnje stranke pokvarile. Uklonili su se vidljivi znaci narodne podvojenosti i celokupnom životu dalo se jedno jedinstveno obeležje — jugoslovensko. Umesto starih plemenskih obeležja, srpstva, hrvatstva i slovenaštva, uzeto je novo jedinstveno, umesto starog podvojenog duha kušalo se dati svemu novi duh — jugoslovenski. Ali od mnogih sprovednika ove spasnosne namisli pri tom se nije vodilo dovoljno računa o veličini i osetljivosti problema koji se rešavaju, za rešavanje jednog pitanja kao što je nacionalno. Zaboravilo se, da nije dosta jedno ime, jedno obeležje, već da treba usaditi u dušu to ime i to obeležje, koje će se jasno ispoljavati u svim vanjskim delima njegovih nosilaca u privatnom i javnom životu. Htelo se je preteći vreme i drugim često nezgodnim sredstvima i nespretno postići brzo željeni cilj; greška koja je urodila teškim posledicama svuda. Na tom osnovu tako vraćen je politički život narodu. Tome životu htelo se dati jedno zajedničko obeležje, jugoslovensko, kako bi se onemogućile prijašnje greške. Da, ali to su hteli oni odozgo i već je to moglo izazvati pre reakciju nego slaganje. Novi politički život nosio je obeležje jugoslovensko, ali bez duha jugoslovenskog. Stari političari osim novog imena i programa na bazi jugoslovenskoj ne doneše ništa novog u politički život. Narod je međutim poverovao, da je tim za uvek pokopan onaj stari nepravedni i loš politički život, pun nejednakosti, korupcije, protekcije i svega što je bolelo. Umesto plemena i vere uzelo se novo obeležje, politički život se obukao u novo ruho, jugoslovensko, ali nažalost prividno. I kao što se pre uzimala vera i plemena za političku bazu i parolu propagande, sada se za to uzelo zajedničko obeležje i Srba i Hrvata i Slovenaca — jugoslovensko. Jugoslovenska nacionalna ideja uzeta je ne kao osnov programa, već kao cimer, parola, sredstvo u propagandi i agitaciji. Jugoslovenstvo je postalo sredstvo u političkoj borbi i stari i novi političari u žudnji za vlašću i ugledom uzeše ga kao najprikladnije. Tako je najednom Jugoslovenstvo dobilo karakter političke struje, a izgubilo je svoje uzvišeno nacionalno obeležje, ono se najednom zaslugom političkih propagatora, koji u duši nisu bili Jugosloveni, razvodnelo, izgubilo svoj idealni smisao, svoje uzvišeno značenje kao konačna faza svih naših narodnih težnji. A uz to nadalazio je i pritisak teškog hladnog talasa privredne krize, koji je zahvatio i narod u Jugoslaviji. Narod u svojoj nevolji oseća kako se kvalifikacije stiču ne uvek ispravnim načinom i da se najednom Jugoslovenstvo smatra za takvu kvalifikaciju i da se može steći i dekretom, legitimacijom ili iskaznicom, da si član neke nacionalne organizacije. Uvidelo se ubrzo, da političari s jugoslovenskim imenom nemaju ni jugoslovenskog programa, a niti da im na sreću leži opća dobrobit. Narod, najširi njegovi slo-

jevi, naš seljak, koji ume i znađe najvruće voleti ovu zemlju, jer on je u znouju svome obraduje, on je tesno za nju vezan, taj narod osećao je da se nešto što on može voleti nameće i upotrebljava za sve svrhe i ciljeve. I dok tako političari krnje jednu uzvišenu ideju, jedno zajedničko ime celom narodu i iskorišćuju na način svojstven samo politici u svoje sebične svrhe, dotle iskreni Jugosloveni s bolom u duši gledaju kako se kalja i omrazuje ono, što im je najsvetije i najdraže i kako se suprot interesima i naroda i države onemogućuje onaj razvoj, koji jedini vodi boljim danima.

Najednom političke partije uzimaju monopol nacionalnog odgoja i kušaju ga svuda provesti. Dadoše tom nacionalnom odgoju svoje obeležje i dovedoše do toga, da su stara brkanja pojmova ponovo iskrsla. Prestalo se praviti razliku između politike onih koji vladaju i države i kao posledica svega nastalo je jedno mučno doba koje življujemo, gde su stare zablude ponovo iskrse sa starih ljudima. Ponovo se čuju plemenska obeležja i verske razlike, a politička manija zaboravlja, da i za nju ima granica, koje se ne sme preći, ako se neće da bude odgovoran za štetne posledice.

Sokolstvo živi i živeo je kroz ovu periodu političkog života i gibanja u našem narodu. Da bi sačuvalo glavne smernice svoga rada usmerene u pravcu: jedan narod — jedna jedinstvena država, Sokolstvo se strogo ogradilo od politike. Ono je visoko diglo zastavu jugoslovensku kao simbol jednog nacionalnog duha i pozvalo pod nju sve one koji hoće da idu njegovim putem. Svesno, da se budućnost naroda našega ne može graditi niti na plemenskoj niti na verskoj podlozi, ono se daleko držalo od političkog zbora, ostavljajući svom članstvu doduše punu slobodu pri političkom opredeljivanju, ali u smislu sokolskih načela.

Prolazeci kroz buru političkih borba i trvenja, Sokolstvo je sačuvalo svoj značaj i svoju čistotu, premda je pri tom često dolazilo u iskušenje i bilo prinudivano na borbu. Događaji su nepobitno posvedočili, da je stanovište Sokolstva ispravno. Jugoslovensko Sokolstvo proživelo je teških trenutaka, jer rasplamete političke strasti nisu mogle ni njega da puste pošteđenog. Ono je ustrajalo na svojim načelima, da se celni narodni život mora kretati u jednom pravcu i da ga treba zadahnjivati jedinstvenim duhom. Pri nacionalnom delovanju ono se služilo samo odgojem po svojim sokolskim metodama. Ono je jasno spoznalo, da se sva pitanja, naročito nacionalna, ne mogu rešavati naprećac i da se ne može svako ljudsko delovanje i čuvstvovanje uređivati samo normama, budući da mnoga od njih traže mnogo taktičnosti, strpljivosti i vremena. Radi toga se ono nije moglo složiti s onim radom u tom pravcu, koji se razvio nakon dokidanja prve periode našeg političkog života. Ono je samo najbolje u svom vlastitom sokolskom životu shvatilo pogrešnost metoda, koje su se bile zavele i uobićajile. Ipak ono je u to doba osetilo lagodnost slobodnog rada i ideja jugoslovenska je lepo kročila napred, ali budući se već u početku krenulo krivim putem, predvidele su se greške koje su bile kasnije kobne. Novi politički život je dozvao u život stare političke metode. Sokolstvo se nije moglo složiti s tim, da se Jugoslovenstvo kao nacionalna ideja upotrebi u političke svrhe. Ono je bilo protiv pozakonjenja svih Jugoslovena bez obzira zašto se to čini,

zašto ko stupa u taj pokret, a naročito bez obzira na činjenicu, da se nacionalno obeležje ne stvara dekretom. Sokolstvo je opažalo, da će tim jugoslovenska ideja izgubiti ono svoje najlepše, da će izgubiti svoju vrednost, svoj smisao i svoj sadržaj. Ono je bilo protivno Jugoslovenstvu po legitimaciji, po busanju u grudi i isticanjem svuda i svagde osim na radu. A naročito Sokolstvo ne može da odobri da neko monopolise nacionalni odgoj i da onda taj pogrešno provodi, istovetujući ujedno nacionalna pitanja zajedno s političkim, stranačkim, plemenskim i verskim. A konačno, nadasve se kosilo i kosi sa sokolskim principima, da se Jugoslovenstvo uzme kao politička parola pojedinih stranaka. Bolna sadašnjost najbolje govori, koliko je to bilo kobno. Sokolstvo je svesno, da se celni naš život i rad svakog pokreta i svake organizacije mora kretati u smeru i duhu jugoslovenskom, jer samo taj put vodi rešenju mutnih naših pitanja, koja kao kralice izleću iz usta političara, čija bi karijera bila s rešenjem tih pitanja pokopana. Ne možemo nikako odobriti da se Jugoslovenstvo kao nacionalno obeležje, kao pokret, upregne u bilo čija kola i da mu služu kao legitimacija i lažna krinka njegovog programa. Politika i njene tvorevine — stranke — podvrgnute su čestim promenama, njihova trajanja su često vremenski vrlo ograničena, sredstva u radu često ispod nivoa koji bi se mogao nazvati moralnim, a svrhe političke ne mogu se jednostavno smatrati istovetnim sa nacionalnim težnjama i osećajima.

Jugoslovenstvo je nad političkim grupama i programima, ono mora biti opće narodno, ne radi toga jer to hoće onaj koji upravlja, već zato što to narod oseća i što to traže narodni interesi. Kao takvo ono mora biti temelj svakog političkog programa bez da se to naročito ističe i naglašava; to se mora podrazumevati. Ono mora biti misao vodilja u svakom, a ne samo u političkom vidu, jer ono je postulat duha sredine u kojoj se radi. Ono nikada ne sme da bude prazno prolazno sredstvo, da bi jedna politička grupa dobila opće narodni značaj. Neka ga svaka stekne radom. Jugoslovenstvo ne sme da bude kralice političkih propagatora i agitatora. Jugoslovenstvo jest i mora biti nad politikom i svaka politička grupa mora da radi u njegovom duhu. Rad politički uopće mora biti jugoslovenski, a ne da Jugoslovenstvo bude okarakterisano partizanstvom. Sokolstvo mora da uvek ustane protiv toga, da uzvišena jugoslovenska ideja, koja je decenijama i decenijama tinjala u dušama dalekovidnih rodoljuba, i najvećih i najboljih sinova svega našeg naroda, sada kada ima pravo na svoje puno ostvarenje profanise i kompromituje u političkoj borbi bilo koje grupe s desna, kao ni da se napada, prgoni i obeščajuje od svih onih s leva. I svi ovi redom treba da znadu, da je Jugoslovenstvo država, da je ono pojam, oblik i sadržaj našeg državnog i narodnog jedinstva, da ono je sinteza svih najvećih i najpozitivnijih naših težnji i nastojanja prošlosti, današnjice i budućnosti naše, najlepši i najdragoceniji simbol narodnih ideala i ove naše danas ujedinjene narodne zajednice. I zato svi redom i bez razlike počinjaju najteži greh i zločin, kada partijsku politiku mešaju i konfundiraju s Jugoslovenstvom, jedni uzimajući ga za svoj partijski cimer, a drugi suprotstavljajući mu razne partikularizme, plemenski.

(Nastavak na str. 2.)

prekaljenog Sokola, te je pomirbenim načinom delovao na sve strane, gde god mu je to bio otvoren put i dokle god je mogao da dopre njegov glas, koji je opominjao i mirio. I nakon svih tih napora, iz kojih se diže simpatičan lik brata Zamojskog, nadošao je dan kada je mogao da sa zadovoljstvom konstatuje pozitivan uspeh svih tih svojih istinskih slovenskih sokolskih nastojanja. To je uspeh, koji velika sokolska porodica iskreno pozdravlja i koji nasledniku brata Zamojskog daje mogućnosti da nastavi delo svoga pretsasnika u duhu i na temelju slovenskog bratstva. Uostalom, novi starišina poljskog Sokolstva, brat Arčiševski, je odmah nakon izbora već na skupštini također izjavio, da će se njegov rad kretati u smislu sokolskih i nacionalnih načela.

Držimo, da je brat Zamojski time svoju dužnost u Savezu poljskog Sokolstva, kao i prema svojoj otadžbini i prema bratskoj susednoj državi smatrao izvršenom te da će i također i u

ovom pogledu njegova svest potakla da se odreče svog položaja, koji je zauzimao od godine 1922. Te godine ujedno stupio je brat Zamojski u Medunarodnu gimnastičku federaciju, na čijem se čelu danas nalazi kao njen pretsednik.

U našu domovinu brat Zamojski došao je prvi put godine 1924, kada se je u Zagrebu sastao drugi sabor Jugoslovenskog sokolskog saveza. Tome našem zborovanju prisustvovao je s najvećim interesom te je mnogo toga što je jugoslovensko Sokolstvo tada bilo zaključilo upotrebilo i proveo u svom poljskom Sokolstvu. Odmah posle toga sabora sastali su se pretsastnici svih slovenskih sokolskih saveza na savetovanje te su zaključili da se obnovi Savez slovenskog Sokolstva, koji je usled svetskog rata bio razbijen. To idejno i načelno obnovenje jedinstvene slovenske organizacije preuzeo je brat Zamojski na sebe, da to čim pre i formalno provede u život, a što je i učinjeno dne 14 i 15 avgusta 1925 u nie-

govom domu u Varšavi, kada su pretsastnici jugoslovenskog, češkoslovačkog, poljskog i ruskog Sokolstva s poznatim proglasom objavili, da je osnovan Savez slovenskog Sokolstva.

Od te godine pa dalje nije bilo veće sokolske priredbe u našoj domovini a da nas brat Zamojski ne bi posetio. On se iskreno radovao našem napretku i neobično je zavoleo naš narod i našu zemlju. Bio nam je prijatelj i brat, jedan među najvećim i najboljim, koje imamo među bratskim poljskim narodom. Nije on među nas dolazio onako samo usput i da samo prisustvuje našim sletovima i skupštinama, već je često među nama ostajao i poduze vremena. Naročito se je rado zadržavao na našem Jadranu, daveći se lepota naše zemlje. Prigodom tihkih svojih poseta našoj zemlji, on je sklopio i toliko ličnih poznanstava i toliko tesnih bratskih veza, da u našoj zemlji ima na tisuće naše braće i sestara, koji se uvek rado sećaju dragih susretaja s demokratskim i iskrenim

bratom Zamojskim. Naročito je brat Zamojski gajio duboko poštovanje i osećao silno udivljenje prema našem blaženopočivšem Viteškom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju, čija ga je mučenička smrt jednako duboko i bolno potresla kao i svako naše srec.

Zasluge brata Zamojskog za poljsko Sokolstvo posebice i za slovensko uopće vrlo su velike. Iz velike ljubavi prema Sokolstvu on je za nj snosio više puta i neocenjive materijalne žrtve. Njegov dom u Varšavi je pravi sokolski dom, a u njegovom zamku u Kozlovcu neprestano je kipeo sokolski rad; tamo su se o njegovom trošku neprestano održavali prednjački i prosvetni sokolski tečajevi.

I kao što sada duboko žalimo odlazak brata Zamojskog s vodstva bratskog poljskog Sokolstva, tako smo isto i uvereni, da će nam i nadalje ostati u našoj bratskoj sredini njegova duboka slovenska sokolska duša, Brate Zamojski, ostani naš i budi nam zdrav! Czolem!

(Nastavak sa 1 strane)

ski i verski obojene. I zato ovo fatalno i od mnogih svesno brkanje pojmovala moralo je neminovno dovesti do onoga što se danas dešava, da se naime država ne razlikuje od politike pojedinih stranaka, grupa i koterija, a nacionalnost i nacionalizam od njihovih partijsko-političkih programa. Sokolstvo teško gleda na sve ovo i njegova svest se mora buniti. Kao što se Sokolstvo ne može složiti da se plemensko i versko obeležje iskorišćava u političke ciljeve,

ono isto tako ne može odobriti isti postupak s jugoslovenskim imenom. Zato će Sokolstvo svesno svoje zadatke ustrajati na svojoj liniji, nastojeći očuvati neokaljan nacionalne svetinje, nacionalno jugoslovensko ime i učestvovati čistu ideju Jugoslovenstva. Radiće ne sebično za dobro Kralja, naroda i otadžbine, a bez razlike na pleme i veru, Sokolstvo će ostati veran i budan čuvar te postojan pobornik onoga što je potrebno, da bi jugoslovenski narod dočekaio bolju budućnost.

V. V., B.

Brać Adam Zamojski — počasni starešina poljskog Sokolstva

Otpustivši dosadnji starešina Saveza poljskog Sokolstva, br. Adam Zamojski, biće, prema zaključku poslednje skupštine Saveza poljskog Sokolstva, izabran za počasnog člana Saveza poljskog Sokolstva. Nadalje će br. Zamojski ostati i u buduće predstavnik Saveza poljskog Sokolstva u Savezu slovenskog Sokolstva i zadržati položaj drugog zamenika starešine ovoga Saveza, kao što će ujedno ostati i nadalje predstavnik poljskog Sokolstva u Međunarodnoj gimnastičkoj federaciji, čiji je on predsednik.

Ovi zaključci poslednje skupštine Saveza poljskog Sokolstva u pogledu br. Zamojskog donešeni su radi velikih zasuga, koje je br. Zamojski, stekao za poljsko Sokolstvo, nalazeći se na njegovom čelu punih dvanaest godina. U cilju provedenja ovih skupštinskih zaključaka, nova uprava Saveza poljskog Sokolstva ima da izvrši i izmenu saveznih pravila u tome duhu.

Vozne povlastice za učesnike smučarskih takmičenja Saveza SKJ na Pohorju

Gospodin Ministar saobraćaja odlukom M. s. br. 23190/1934 od 17 XII 1935 god. odobrio je povlasticu od 50% normalne vozne cene svima učesnicima smučarskih utakmica Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, koje će se održati u vremenu od 31 januara do 2 februara 1936 god. u Mariboru i na Pohorju.

Povlastica važi pored učesnika iz naše zemlje i za učesnike iz Bugarske, Poljske i Čehoslovačke.

Za korišćenje ove povlastice važe odredbe publikovane u Komercijalnoj službi br. 9 od 25 IV 1935 god. pod br. 61 s tim, da učesnici u odlasku kupe celu voznu kartu samo do stanice Maribor.

Povlastica važi za odlazak od 27 januara do 2 februara zaključno, a za povratak od 31 januara do 7 februara 1936 god. zaključno.

Produženje prijave za smučarska takmičenja Saveza SKJ na Pohorju

Načelnništvo Saveza SKJ produžilo je rok prijave za petnaest smučarska takmičenja Saveza SKJ na Pohorju zaključno do 23 o. m.

Prijave imaju da se dostave direktno načelništvu Sokolske župe Maribor.

Isključenje iz Saveza SKJ

Na osnovu 39 §-a pravilnika za disciplinski postupak, isključuje se iz Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije:

Dadak Antun, bivši član Sokolskog društva Nova Gradišča;

Ivan Pilja, bivši član Sokolskog društva Split, i

dr. Antun Buzonjić, bivši član Sokolskog društva Dubrovnik.

Lekarski pregled sokolskih pripadnika

Na osnovu čl. 12 Zakona o telesnom vežbanju, društveni lekari dužni su da vrše obavezan pregled svog članstva koje potpada pod udar ovog Zakona, a koje prema čl. 7. istog zakona vežba u sokolskim društvima i četama. Ovaj obavezni pregled predviđen je i tač. 3. poslovnika društvenog lekarskog oteka.

Kako međutim, prema prikupljenim podacima, veliki broj društava i četa nema svoje lekare, to se Uprava Saveza SKJ obratila molbom preko Gospodina Ministra za fizičko vaspitanje za naređenje, da u društvima i četama, gde nema društvenih lekara, ovaj obavezni pregled vrše državni lekari. Gospodin Ministar socijalne politike i narodnog zdravlja uvažio je ovu molbu i izdao sa S. br. 29688 od 26 XI 1935 god. sledeći raspis svim banovinama i Upravi grada Beograda:

»G. Ministar fizičkog vaspitanja naroda obratilo mi se pismom Br. 8393/35 ove sadržine:

»Uprava Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije propisala je za svoja društva i čete obavezni pregled član-

Rokovi za održavanje skupština naših jedinica

Upozoravaju se sve bratske jedinice, da je rešenjem Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije ustanovljen krajnji rok za održavanje ovogodišnjih skupština, i to:

za sokolske čete do 31 o. m.;

za sokolska društva do 15 februara o. g.;

za sokolske župe do konca marta o. g.

Sokolska radio-predavanja

RADIO-STANICA BEOGRAD

U okviru nacionalnog časa održaće se u toku ovoga meseca sledeća sokolska radio-predavanja:

dne 23 o. m. predaje brat prof. Bogoljub Krejčik, Beograd, o temi: »Značaj smučarstva«;

dne 31 o. m. predaje brat dr. Branko Čipčić, Stara Pazova, o temi: »Selo i Sokolstvo«.

PUČKA SOKOLSKA RADIO-PREDAVANJA

dne 26 o. m. predaje br. Ivan Lavrenčić, Maribor.

Poljoprivredna karta Jugoslavije

Jugoslovenska velika loža trezvenosti izdala je, uz saradnju najboljih stručnjaka, Poljoprivrednu kartu Kraljevine Jugoslavije.

Ova poljoprivredna karta daje najbolji pregled naše države u svima njenim granama privrednog života i privredne delatnosti, a izrađena je po najmodernijim metodama savremene kartografije. Na karti je izložena naša država u administrativnoj podeli na banovine, te su u njoj obeleženi svi putevi: željeznički, vodni i avionski, zatim sve reke, sva važnija mesta i varoši, dalje istorijske i kulturne znamenitosti, manastiri i prosvetne ustanove, a naročito sve privredne ustanove. Karta je izrađena na solidnoj platnenoj hartiji u deset boja i stoji 350 Din po komadu.

Velika loža trezvenosti daje pri tome našim sokolskim četama naročito olakšicu, t. j. da se gornji iznos može uplatiti u 12 mesečnih obroka, tako da se u stvari ova korisna i poučna karta, koja je istovremeno i ukras kancelarije ili vežbaonice, može dobiti za uplatu od jednog dinara dnevno.

Preporučujemo najtoplije ovu kartu svima našim župama, društvima i četama.

Obnovite pretplatu na sokolske listove!

Sokolli, pomozite svoju štampu!

RAZNE VESTI

IZ SLOVENSKOG SOKOLSTVA

U 1935 god. podelila je COS iz svog socijalnog fonda oko 250.000 Kč, i to ponajvećma na ime pomoći nezaposlenoj braći, nadalje Češkom sreću, za lečenje dece nezaposlenih članova te u ime pripomoći porodicama nezaposlene braće. Dnevnicne nezaposlenom članstvu davale su se samo ako bi članovi bili zaposleni pri uređivanju ili podizanju sokolskih domova, vežbaonica, letnjih vežbališta i t. d.

Organizacioni doprinos iznosi u češkoslovačkom Sokolstvu godišnje 5 Kč za svakog člana. To je ukupna svota saveznog poreza, u koji je ubrojen i doprinos za savezni ozledni fond. U jugoslovenskom Sokolstvu iznose organizacioni doprinosi svega 6 Din, t. j. 5 Din za savezni porez i 1 Din kao doprinos za savezni ozledni fond. Kao i kod nas, tako i u češkoslovačkom Sokolstvu plaćaju jedinice još i porez svojim župama.

Dne 19 decembra takmičila je vrsta Praškog Sokola s najboljom evropskom momčadi u košarci. Ovo takmičenje održano je u Pragu, a pobedila je praška vrsta sa 44 : 37. Do sada prvenstvo u košarci držala je latvijska momčad YMCA iz Rige, a koje je sada pobedom praških Sokola prešlo u sokolske redove.

U Tirševom domu u Pragu započela je dne 5 januara škola o Slovačkoj. U toj školi predavaju razni predavači, poznavajući slovačkih prilika. Predavanja se drže o: ulozi Slovačke u češkoslovačkoj državi, današnje političko, kulturno i gospodarsko stanje u Slovačkoj, Sokolstvo u Slovačkoj i značenje velikih sokolskih izleta, koji se priređuju u Slovačku. Tečajci će imati istovremeno priliku da razgledaju malenu izložbu dosadnjeg sokolskog rada u slovačkim župama.

Medu češkoslovačkim Sokolstvom smučarstvo se tako razvilo, da župe neprestano priređuju svoje smučarske škole i tečajeve. Za vreme božićnih praznika poduzeti su brojni smučarski izleti u zasnežene planine. Sada se čitav niz župa sprema na smučarska takmičenja. Ove godine održaće se i IX savezna smučarska takmičenja, koja priređuje stručni odbor COS.

Savez slovenskog Sokolstva uputio je i ove godine svojim članovima, t. j. češkoslovačkom, jugoslovenskom, poljskom i ruskom Sokolstvu te bugarskim Junacima novogodišnji pozdrav, u kojem ponovno naglašava važnost sokolske misli za slovenske narode, koje je ova misao uvek spajala u veliku sokolsku porodicu, a koja će i 1936 god. još jače povezati slovenske narode, pa makar te međusobne veze narušavale bilo kakve prepreke u međunarodnom životu. Bratska ljubav treba da je misao vodilja u svemu delovanju Sokolstva, pa nosio život sa sobom što mu drago.

U 1936 god. preuzela je vodstvo praške župske skupine župa Šajnerova; u 1935 god. vodila je tu skupinu župa Jungmanova. Vodeće društvo Šajnerove župe je Praški Sokol. Starešina Šajnerove župe je br. A. Njemeček, predsednik slovenskog oteka COS.

Sokolsko društvo Domažlice, u Plzeňskoj župi, osnovalo je u Pobjezovicama svoju sokolsku četu. Ovo se mestance nalazi potpuno na Bavarskoj granici i u njemu živi oko 70 čeških porodica. Ostalo je stanovništvo nemačke narodnosti.

Savez poljskog Sokolstva broji u svojih 6 župskih skupina 57 župa i ukupno 839 društava; četa nema. Poljsko Sokolstvo broji 41.364 člana i 9496 članica, 6713 naraštajaca i 3139 naraštajki, te 9852 dece. Sokolske omladine u našem smislu nemaju, jer omladinski telesni uzgoj spada u škole. Vežbača poljskog Sokolstva ima 13.306 i 4891 vežbačicu, ili prosečno 36% od svih pripadnika. Sokolskih domova u Poljskoj je 174, a letnjih vežbališta 154. 42 društva imaju svoja vlastita strelišta. Opaža se, da je poljsko Sokolstvo prema 1934 god. nešto nazadovalo.

Prosvetni rad u poljskom Sokolstvu nije još tako razvijen kao u češkoslovačkom i jugoslovenskom, ali se ipak u zadnje vreme primećuje znatan napredak. U 839 društava osnovano je do sada 287 knjižnica, 68 glazbenih i 47 pevackih zborova, 217 diletantskih oteka, koji su u zadnjem godini prikazivali 688 komada. U 102 društva osnovani su predavački oteci, koji su održali 634 predavanja sokolske i poučne sadržine.

U poljskom Sokolstvu vrlo se marljivo gaji sport i igre. Tako iz zadnjeg izveštaja vidimo, da su društva imala 283 lakoatletska oteka, 40 teškoatletskih, 35 streljačkih društava, 58 smučarskih oteka, 27 klizačkih, 28 veslačkih,

30 plivačkih i 61 koturački otek. Najobjubljenije su igre: odbojka, košarka, tenis, hokej i nogomet.

Ruska sokolska društva u Jugoslaviji općenito vrlo dobro rade. Ruski Sokol u Novom Sadu redovito priređuje članske sastanke, a potpomaže svojim učestvovanjem i bliža ruska sokolska društva. Tako su novosadski ruski Sokoli u većem broju i svojom uzornom vrstom posetili akademiju ruskih sokolskih društava u Somboru i Subotici, gde su polučili vrlo lep uspeh. Akademije pomenutih društava uspele su vrlo dobro. — U Skoplju su također ruski Sokoli priredili uspehu akademiju, a malo zatim i koncertno veče. Priredbe su bile vrlo brojno posećene.

U Pragu bio je osnovan Pokrajinski savez ruskih sokolskih društava za Češkoslovačku. U Pragu postoji i Sa-

vez ruskih Sokola, koji nema ništa za jedničkoga sa Savezom ruskog Sokolstva u Beogradu. Kako društva ruskih Sokola u Češkoslovačkoj ne priznaju beogradski savez ruskog Sokolstva, osnovala su svoj posebni pokrajinski Savez, u kojem su za sada udružena društva Prag - Matica, Brno, Mukačev i Bratislava. Za starostu je izabran predašnji starosta ruskog sokolskog Saveza br. Vergun, za načelnika br. Efanov, za načelnicu s. Jindrova, za tajnika br. Mubiš i za prosvetara br. Maljišev. Beogradski Savez rusog Sokolstva broji tri pokrajinska saveza: jugoslovenski, češkoslovački i francuski.

U Lijonu, u Francuskoj, osnovan je pred kratko vreme ruski Sokol. U tom gradu živi danas oko 5.000 ruskih emigranata. Za starostu je izabran br. Romancev.

Godišnje skupštine naših jedinica

Glavna skupština Sokolskog društva Split

U nedelju dne 12 o. m. održana je glavna godišnja skupština Sokolskog društva Split. Skupština je bila dobro posećena, a prisustvovao joj je II zamenik starešine Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije br. Dura Paunković, starešina Sokolske župe Split br. dr. Mirko Buić i dr.

Skupštinu je otvorio starešina društva br. Bonifacije Kalebčić, koji je u početku pozvao članstvo da se sete Nj. Vel. Kralja Petra II, što je dočekano oduševljenim poklicima. Pročitao je pozdravni telegram saveznoj upravi, pa je komemorirao smrt članica i članova, koji su u toku ove godine preminuli. Pozdravio je zatim br. dra Buića kao pretstavnika župe.

U nastavku svoga govora br. Kalebčić iznosi zadatke Sokolstva i njegov odnos prema ostalim pojavama života, osvrćući se na današnje prilike i potrebu da se baš sada radi najaktivnije. Osvrće se na rad u prošloj godini i poziva prisutne da pažljivo saslušaju izveštaje.

I zamenik društvenog starešine br. Petar Mrkljić održao je zatim govor u kome je izneo glavne momente društvenog rada, zadržavajući se opširno na ideologiji Sokolstva.

Br. Kalebčić pozdravio je zatim prisutnog br. Dura Paunkovića, čestitajući mu ujedno njegov jubilej. Br. Paunković je odgovorio govorom u kome je zahvalio bratu Kalebčiću na pozdravnim rečima, pozivajući Sokole da izdrže u svom radu i da produže istrajno u svojim nastojanjima.

Br. dr. Buić, kao starešina župe, pozdravio je skupštinu iznoseći usku saradnju društva sa župom. Hvali rad društva i kaže da će onda kada se bude na Jadranu održavao kakav manji ili veći slet, društvo Split imati da okupi sokolske snage i da bude centar te priredbe.

Glavna skupština Sokolskog društva Omišalj

Pred nekoliko dana održana glavna godišnja skupština našeg društva, kojoj je prisustvovalo članstvo u punom broju, tako je bilo i zadnje mesto u školskoj dvorani zauzeto.

Skupštinu je otvorio, u odsutnosti starešine br. N. Turata, društveni potstarešina br. Nikola Albanež, koji je lepim rečima pozdravio sve prisutne, a nato je u širim potezima oertao rad u prošloj godini. S nekoliko biranih reči govorio je i o sokolskoj misli, kao i o radu i zadacima, koje čekaju nas Sokole naročito u današnje vreme duhovnih i materijalnih pomjetnja. Iza toga sledili su izveštaji pojedinih društvenih funkcionera, koji su svi uz kraću debatu prihvaćeni. Tajnički izveštaj podneo je br. N. Albanež, potstarešina, koji je ujedno i tajnik, načelniki izveštaj podneo je br. P. Bogović, blagajnički br. T. Ilić, u ime fonda za gradnju sokolskog doma izvestio je br. T. Kraljić (za gradnju sokolskog doma upisano je do sada oko 50.000 Dinara), a

prosvetarski izveštaj pročitao je umesto br. Garapića potstarešina br. Albanež. Iz pročitanih izveštaja vidi se, da rad nije zadovoljio. Društvo je doduše nailožilo na prepreke razne prirode, ali ipak je rad mogao da bude mnogo bolji i uspešniji. Po datoj razrešnici staroj upravi prešla je glavna skupština na biranje nove uprave u koju su ušli: starešina Nikola Albanež, zam. starešine Ivan Ilijić, načelnik Petar Bogović, zam. načelnika N. Dujmović, tajnik Katica Pindulić, prosvetar Marijan Garapić, zam. prosvetara Marija Turato, blagajnik Tomo Ilić, gospodar I. Dujmović, statističar Antun Albanež. Uz ove glavne funkcionere birani su još revizori, sud časti i potreban broj odbornika.

Prema licima, koja su birana u novu upravu, možemo se nadati, da će društvo krenuti jačim i bržim tempom napred k svome cilju, obarajući na svome putu sve prepreke i poteškoće.

Glavna skupština Sokolskog društva Senj

Naše Sokolsko društvo održalo je dana 12 o. m. svoju redovitu glavnu godišnju skupštinu u kojoj je upravni odbor predložio skupštini izveštaje o radu i stanju društva u minuljoj godini 1935.

Jednoglasno je usvojen predlog za imenovanje novog upravnog odbora, u koji bi, od glavnih funkcionera, ušli braća: N. Matejčić, starešina, D. Krmotić, načelnik, J. Zgorelec, prosvetar, D. Vahtarić, tajnik i I. Peršić, blagajnik.

Kao izaslanik bratske Sokolske župe u Sušaku prisustvovao je skupštini br. M. Potkonjak.

Glavna skupština Sokolskog društva Valpovo

Sokolsko društvo Valpovo održalo je svoju glavnu skupštinu 12 o. m., kojoj je prisustvovao kao delegat župe br. D. Živković, prosvetar župe. Na skupštini su izneti rezultati prošlogodišnjeg rada, koji je bio pozitivan iako se ta jedinica nalazi u kraju gde su nepovoljne prilike za sokolski rad. Društvo ima teškoća oko dugovanja za podignuti sok. dom, Nova uprava izabrana je u glavnom od istih ljudi iz stare uprave i to jednoglasno. Prisutan je bio lep broj članstva.

Za starešinu je izabran br. Ferdo Desati, za načelnika br. Brender, za prosvetara br. Serbedžija i t. d.

V SMUČARSKA TAKMIČENJA SAVEZA SKJ

pod pokroviteljstvom NJ. VEL. KRALJA PETRA II

MARIBOR — POHORJE od 31-I do 2-II 1936

Sokoli — smučari!

U danima od 31-I do 2-II svi u Maribor!

Kako se V takmičenja Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije vrše prvi put u većem mestu, gde je smučarstvo radi povoljnih snežnih prilika posebno jako razvijeno i broji na tisuće svojih pristaša, potrebno je, da naše Sokolstvo tom prilikom manifestira svu svoju snagu, disciplinu i razvojni takoder i u toj grani.

Ne samo da je dužnost svih sokolskih takmičara i takmičarki da učestvuju ovoj svakogodišnjoj jedinoj smučarskoj priredbi Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije i da se za nju savsesno pripreme, već treba da tom prilikom pohite na severnu granicu naše države u Maribor i na Pohorje svi svesni sokolski smučari i smučarke.

Ovogodišnja smučarska takmičenja Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije treba ujedno da budu prvi slet sokolskih smučara, koji ima da pokaže, da je sokolska smučarska vojska takoder i brojem svojim jaka i velika.

Priredivački odbor za ova takmičenja već je zamolio Ministarstvo saobraćaja za što veće vozne povlastice za Maribor i natrag. Za učesnike ovih takmičenja priskrbiće se prenoćišta, a po mogućnosti besplatna, a odbor se je takoder pobrinuo i za jeftinu prehranu. Posle takmičenja organizovaće se izleti na zapadno Pohorje s krasnim smučarskim terenima i stazama.

Za ova takmičenja izdao je priredivački odbor i veliki propagandni plakat, a uoči samih takmičenja izići će i propagandna revija. Kao spomen na ovu priredbu izdan je i kovinasti sokolski smučarski znak, koji će se moći trajno nositi.

Rad ing. arh. Velića, Zagreb

Umoljavaju se uprave bratskih župa i društava, da preko svojih smučarskih referenata i oteka upoznaju sve svoje sokolske smučare i smučarke sa sadržinom savezne okružnice o ovim takmičenjima i da sa svoje strane učine sve, da bi ova savezna smučarska takmičenja bila što moguće više posećena.

Sokoli smučari, pripremaite se već sada za vaše velike dane, za smučarska takmičenja Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, koja treba da se razviju u prvi slet Sokola smučara.

Dužnost je svih sokolskih smučara, takmičara i netakmičara, da učestvuju ovoj manifestaciji sokolskog smučarstva. Ne propustite, braćo i sestre, prilike a da ne posetite Pohorje zimi i da ne vidite pohorske zasnežene humke.

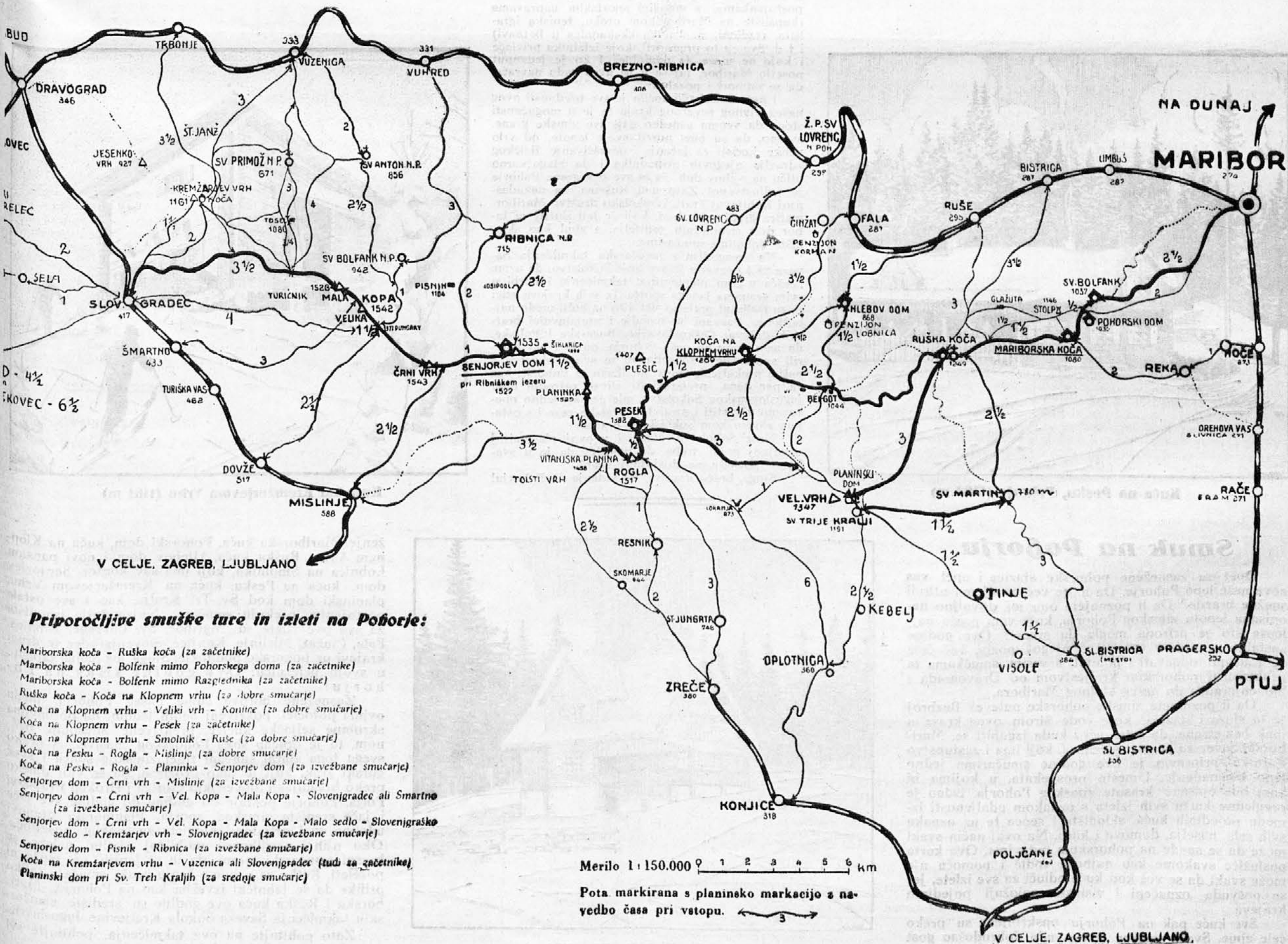
Stoga u danima od 31-I do 2-II o. g. svi u Maribor!

Zdravo!

Sokolska smučarska značka

Upozoravaju se sokolski smučarski otseci, kao i svi sokolski smučari i smučarke, da je za ovogodišnja smučarska takmičenja Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije izradena ukusna kovinasta sokolska smučarska značka, koja se bez spomen-traka može trajno nositi na odelu ili smučarskoj kapi. Cena je znači Din 4.—, a naručuje se kod: Sokolske župe Maribor, odbora za priredbu smučarskih takmičenja Saveza SKJ, i to uz pouzete ili uz unapred poslani novac. — Kako broj ovih smučarskih značaka nije velik, upozoravamo Sokole-smučare da ih što pre nabave.

Smučarske ture i izleti na Pohorju

Priporočljive smuške ture in izleti na Pohorje:

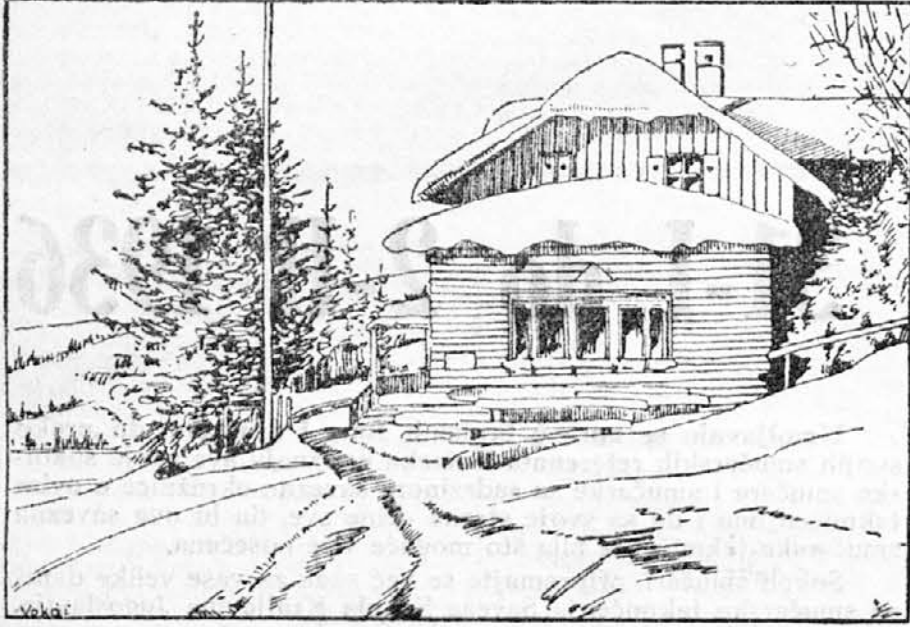
- Mariborska koča - Ruška koča (za začetnike)
- Mariborska koča - Bolfenk mimo Pohorskega doma (za začetnike)
- Mariborska koča - Bolfenk mimo Razjednika (za začetnike)
- Ruška koča - Koča na Klopnem vrhu (za dobre smučarje)
- Koča na Klopnem vrhu - Veliki vrh - Konice (za dobre smučarje)
- Koča na Klopnem vrhu - Pesek (za začetnike)
- Koča na Klopnem vrhu - Smolnik - Ruše (za dobre smučarje)
- Koča na Pesku - Rogla - Misljinje (za dobre smučarje)
- Koča na Pesku - Rogla - Planinka - Senjorjev dom (za izveštane smučarje)
- Senjorjev dom - Črni vrh - Misljinje (za izveštane smučarje)
- Senjorjev dom - Črni vrh - Vel. Kopa - Mala Kopa - Slovenjgradec ali Smartno (za izveštane smučarje)
- Senjorjev dom - Črni vrh - Vel. Kopa - Mala Kopa - Malo sedlo - Slovenjgraško sedlo - Kremžarjev vrh - Slovenjgradec (za izveštane smučarje)
- Senjorjev dom - Pisljik - Ribnica (za izveštane smučarje)
- Koča na Kremžarjevem vrhu - Vuzenica ali Slovenjgradec (tudi za začetnike)
- Planinski dom pri Sv. Treh Kraljih (za srednje smučarje)

Merilo 1:150.000 0 1 2 3 4 5 6 km

Pota markirana s planinsko markacijom z naredbo časa pri vstopu.

V CELJE, ZAGREB, LJUBLJANO.

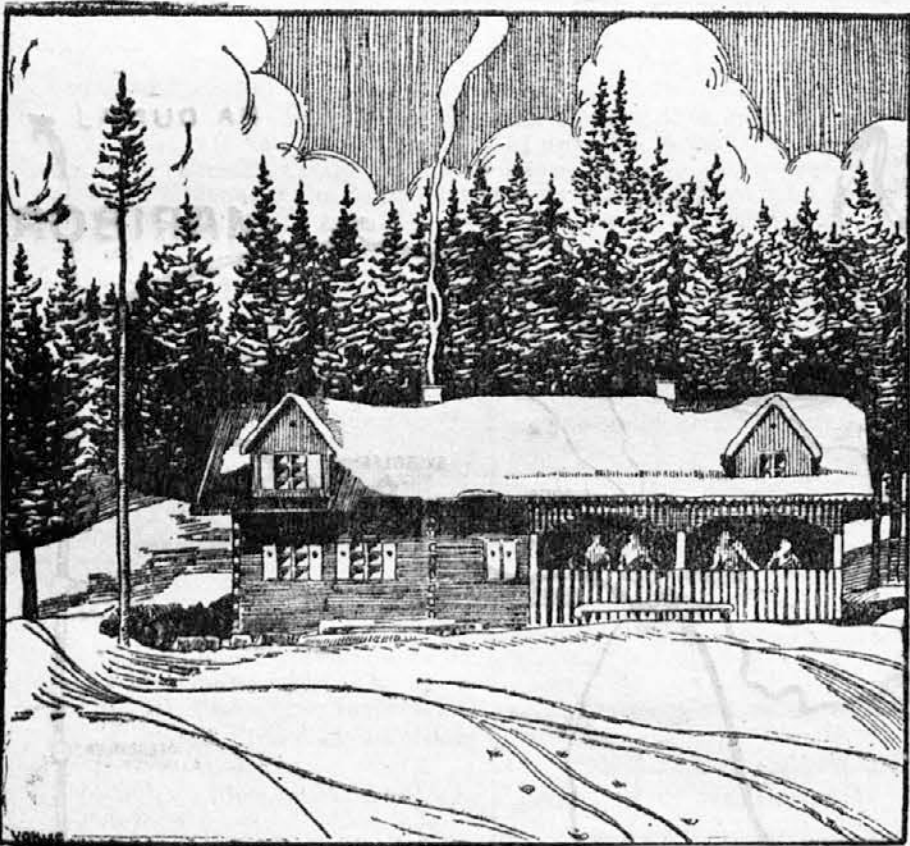
Mariborska kuća (1080 m) i Ruška kuća (1240 m) na Pohorju središte V smučarskih takmičenja SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Mariborska kuća, Pohorje (1080 m)

Ruška kuća, Pohorje (1240 m)

Kuća na Pesku, Pohorje (1382 m)

Smuk na Pohorju

Opet su zasnežene pohorske stazice i opet vas zove naše lepo Pohorje. Da li ste već po njemu utirali snežne brazde? Da li poznajete onu još dovoljno nepisanu lepotu zimskog Pohorja, koje vam pruža najlepše što je priroda mogla da stvori? Ove godine zastalno se nećete oglasiti o njegov poziv, već ćete se radosno odazvati i pohiteti s vašim smučkama te prokstrariti pohorskim kraljestvom od Dravograda i Slovenjgradca do našeg stolnog Maribora.

Da li poznajete zimske pohorske puteve? Bezbroj je tu staza i stazica, koje vode širom ovog kraja, a ipak bez straha, da ćete zaći i kuda izgubiti se. Mariborski Savez za promet stranaca, koji ima i zastupstvo Putnika, pripremao je ove godine smučarima jedno lepo iznenađenje. Umesto prospekata, u kojima bi vam bile opisane krasote zimskog Pohorja, izdao je preglednu kartu svih izleta s oznakom udaljenosti između pojedinih kuća, skloništa i seoca te uz oznaku svih sela, naselja, domova i kuća. Na ovaj način svaki može da se snađe na pohorskom putevima. Ova karta poslužiće svakome kao najbolji vodič i pomoću nje može svaki da se već kod kuće odluči za sve izlete, jer su posvuda označeni i visinski položaji pojedinih krajeva.

Sve kuće pak na Pohorju opskrbljene su preko cele zime. Svaki smučar je posvuda dobrodošao gost i posvuda će naići na pesmu, smeh i dobro raspolo-

Zimski sport na Pohorju

Na najsevernijoj granici naše države, na Pohorju, pruža se zimskim sportistima, smučarima i sanjkašima najidealniji teren za lepe ture i izlete. Na položitim sredogorju u visini do 1500 m redaju se u daljini od 55 km okrugli vrhovi, široke ravni i strme nizbrdice, koje vabe sportistu u zimski raj, gde se otrasa blede svakidašnjice, zaboravlja na brige i crpi nove sile za životnu borbu u dolini.

Radi izvrsnih terena, lakog dostupa i dobre opskrbe u pohorskim hotelima i postojankama Slovenskog planinskog društva, Pohorje je postalo čuveno i preko državnih granica kao omiljeno središte zimskog sporta. Po čitavom tom gorskom lancu lepo su i jednakomerno razasute postojanke, kao: Sv. Bolfenk na Pohorju, Pohorski dom, Mariborska kuća, Ruška kuća, kuća na Pesku, Hlebov dom, kuća na Klopnom Vrhu, kuća na Kremžarjevom Vrhu, Senjorjev dom i novosagrađeni udobni hotel-pansion »Lobnica« na Smolniku.

Centralno ishodište za sve ove postojanke je Maribor, a osim ovih u tom kraju nalaze se i pohorska letovališta, kao: Ribnica na Pohorju, Sv. Lovrenc na Pohorju i druga, omiljena zimi kao i leti. Skoro na svim ovim postojankama održavaju se preko zime besplatni ili uz vrlo nisku cenu smučarski tečajevi i vrše višednevne ture pod vodstvom priznatih i prokušanih stručnjaka.

Glas međunarodnog zimsko-sportskog centra zahvaljuje Pohorje u velikoj meri činjenici, što je Maribor kao najvažnije veće mesto na našoj severnoj granici ujedno i glavna tranzitna tačka za inozemce, koji dolaze u našu državu, kao i za one koji iz nje odlaze. Mnogi od njih se zadržavaju u Mariboru za kraće ili duže vreme i tom prilikom razgledaju prekrasnu okolicu Maribora, a pre svega Pohorje. Zato i ne možemo da govorimo o Pohorju a da se ujedno ne bi setili braniča naše severne granice, prijatnog i idiličnog mesta Maribora. Naročito je posle svet-skog rata Maribor postao središte gospodarskog i kulturnog života u severnom delu Dravske banovine, a od eminentne je pak važnosti i činjenica, da se je značenje Maribora za promet stranaca podiglo do međunarodne visine. Taj glas Maribor u evropskom turizmu i posve zaslužuje, jer leži zgodno uz Dravu u vencu Pohorja, Kozjaka i Slovenskih Gorica, koje ga štite od hladnih vetrova, jer ima prijatno podneblje, odlične kavana, hotele i gostionice; nadalje je poznata gostoljubivost njegovog stanovništva, tu se pruža i vanredna mogućnost za nebroj divnih izleta u bližnju i daljnju okolicu, bogatu s turističkim postojankama, s mnogim sportskim napravama (kupalište na Mariborskom otoku, teniska igrališta, stadioni, smučarska skakaonica u Betnavi) i t. d. Sve su to prednosti, koje izletnika privlače i koje ne može da mimoiđe. I ko je jedanput posetio Maribor, taj se u nj uvek rado navraća, da se odmori i pozabavi.

I naše Sokolstvo uočilo je sve prednosti ovog našeg divnog severnog kraja te je u mogućnosti stoga da veoma uspešno gaji sve zimske grane, svesno, da su one, pored svoje lepote, od vrlo velike koristi za jačanje i učvršćivanje fizičkog zdravlja njegovih pripadnika i da blagotvorno utiču na njihov duh. A za sve ove grane Pohorje je jedinstveno! Zato nad Rušama, na nekadašnjoj Kobijevoj Frati, i Sokolsko društvo Maribormatica gradi svoj dom, koji će leti služiti za tabor deci siromašnih roditelja, a zimi kao sklonište Sokolima-smučarima.

Na ovogodišnja smučarska takmičenja Saveza SKJ pozvano je sve naše Sokolstvo, da uzme učešća u tom plemenitom takmičenju i borbi u svim granama beloga sporta. Iz svih krajeva stići će tu izabrani predstavnici, i to najbolji među najboljima. Pozvani su nadalje i predstavnici bratskih država: Češkoslovačke, Bugarske i Poljske, da nam dodu na naše Pohorje, da bi i oni omerili svoje sile i sposobnosti te svoja iskustva s našim prekaljenim boricima. Tako će Pohorje, bar za par dana, predstavljati divan prirodni dom jugoslovenskog Sokolstva, gde će se ujedno ope-tovano učvrstiti i produbiti bratske veze i s ostalom slovenskom sokolskom braćom.

Naše Sokolstvo stoga i u ovoj plemenitoj uzgojnoj grani treba da pokaže, da je u svakome pogledu na dostojnoj visini.

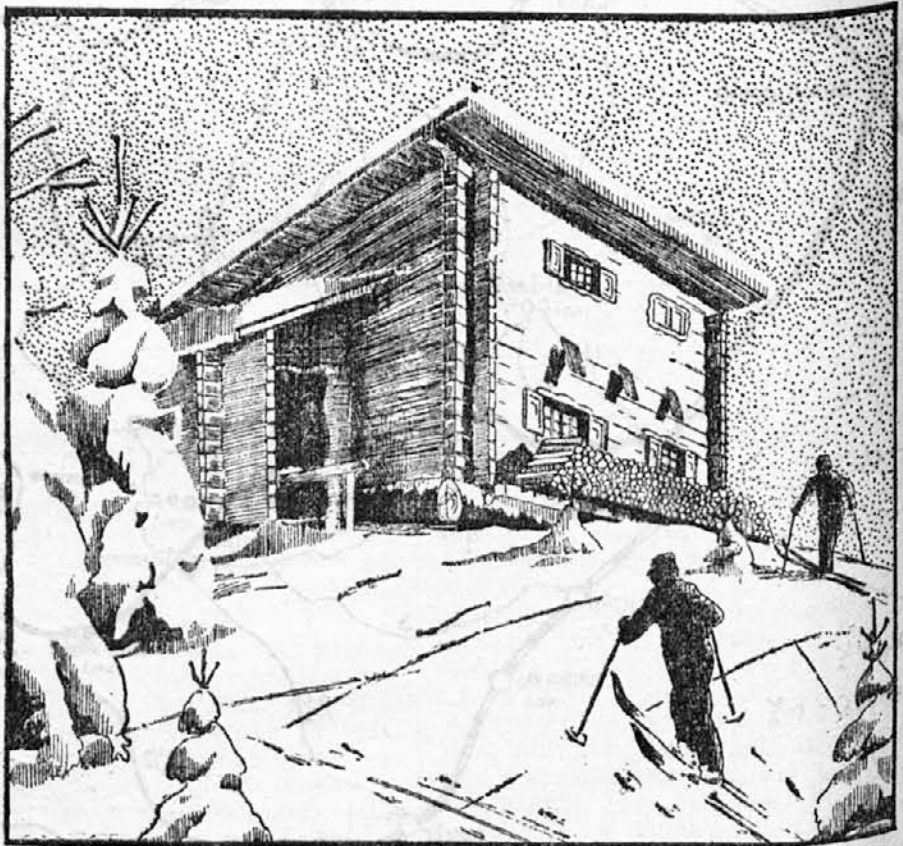
Stoga, braćo i sestre, do viđenja na Pohorju!

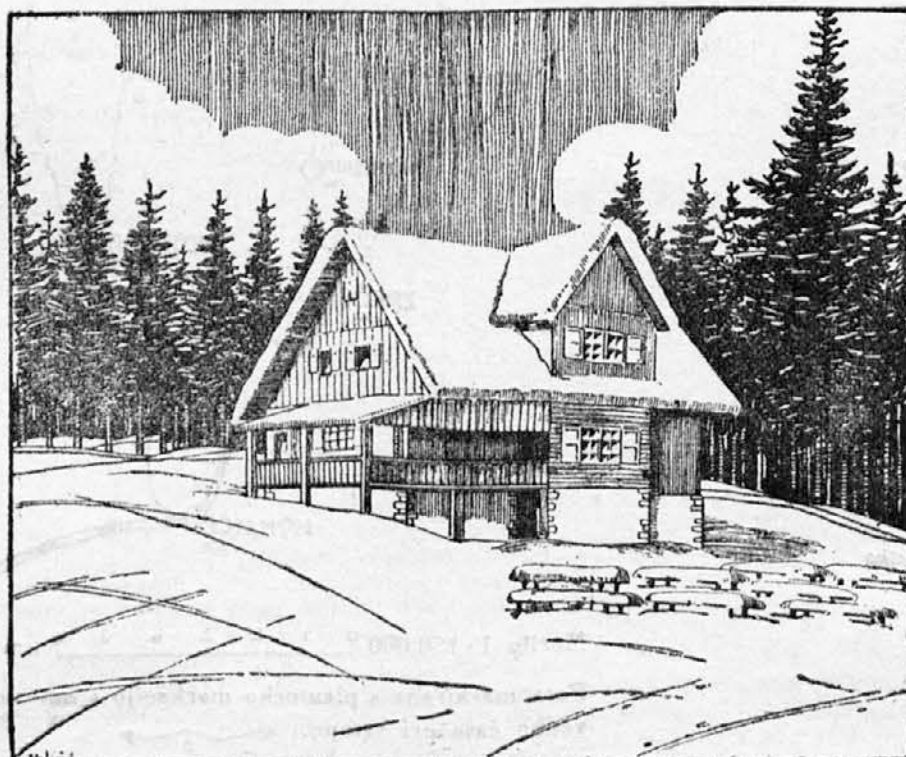
Kuća na Klopnom Vrhu (1269 m)

Senjorjev dom, Pohorje (1522 m)

Kuća na Kremžarjevom Vrhu (1161 m)

Kuća pri Sv. Treh Kraljih (1191 m)

ženje. Mariborska kuća, Pohorski dom, kuća na Klopnom Vrhu, Ruška kuća, Hlebov dom i novi pansion Lobnica na Smolniku, koji ima sav komfor, Senjorjev dom, kuća na Pesku, kuća na Kremžarjevom Vrhu, planinski dom kod Sv. Tri Kralja, kao i sve ostale postojanke, očekuju smučare. Najzgodnija ishodišta za sve ove izlete su: Maribor, Sv. Lovrenc, Ribnica, Fala, Činžat, Mislinje, Konjice, Slovenjgradec te drugi krajevi uz pohorsko podnožje. Stoga još danas zapišite u svoju beležnicu: Ove godine smuk na Pohorju!

Zasnežene borove šume našeg Pohorja, među ovima potočići, pokriveni belim ledom, na obroncima skromne seljačke kućice, prekrivene snežnom belinom, to je tipična slika Pohorskog masiva. A preko svega toga zlatni sunčani traci zimskog sunca i svež gorski zrak, koji je tako proziran, da se vidi daleko preko brežuljaka Slovenskih Gorica i širokog Ptujskog Polja. Pohorje postaje od godine do godine sve jače i jače središte zimskog sporta. Planinarski domovi udobna su i prijatna skloništa za svakog posetioca. Oko njih i u njihovoj najbližjoj okolini nalaze se krasni smučarski tereni, da ih se lepših ne može ni pozeleti. Retko se u kome kraju pruža smučaru toliko prilike da se tehnički izvežba kao na Pohorju. Mariborska i Ruška kuća ove godine su središte smučarskih takmičenja Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije.

Zato pohitajte na ova takmičenja, pohitajte svi na naše krasno Pohorje!

Glavna skupščina Sokol. društva Dolnja Lendava

V soboto, dne 14. decembra je imelo Sokolsko društvo v Dolnji Lendavi svojo redno letno skupščino. Skupščino je otvoril in vodil br. Gorisček Simon, šolski upravitelj, ki je bil zadnji mesec začasni društveni starosta radi odstopa prejšnjega staroste br. Šikiča. Skupščini sta prisostvovala kot župna delegata br. mariborske župe brata Komac in Ogorelec.

Iz poročila društvenih funkcionarjev je omeniti zlasti delni župni zlet, ki se je vršil v tem poslovnem letu v Lendavi, ob kateri priliki je bil razvit društveni praper, dar Nj. Vel. kralja Petra II., ki mu je izvolil tudi kumovati po svojem zastopniku. Prav tako je zabeležiti prvi nastop Sokolske čete v Črensovcih, kjer je sodelovalo matično društvo z vsemi svojimi oddelki in z velikim številom članstva. Poročila so bila sprejeta. Navdušenje je zbudilo zlasti poročilo br. staroste, ki je poročal, da so tako rekoč izvršene vse priprave za zidanje lastnega krova Sokolskega doma kralja Petra Osvoboditelja. Takoj, kakor hitro bodo vremenske prilike dopuščale, se bo začelo z delom. Zidava lastnega doma je zasigurno. Ne bo to sicer kaka reprezentativna palača, bo pa lepo sokolsko gnezdo, ki bo v ponos vsej obmejni pokrajini. Uprava, ki je bila izvoljena za bodoče poslovno leto, bo imela kot glavno nalogo zgraditev sokolskega doma.

Pri volitvah uprave so bili izvoljeni: starosta br. Gorisček Simon, podstarosta br. Zavašnik Franc, tajnica s. Pikuš Berta, načelnik br. Boča Alojzij, načelnica s. Dicova, prosvetar br. Horvat Izidor, referent za čete br. Šimonka Aleksander, nadalje so člani uprave še bratje in sestre: Miklavžič, Zavašnikova, Jureš, Drozdovič in dr. Lipnjak. Novo upravo čaka v tem letu težka in odgovorna naloga, da uresniči davno željo lendavskih Sokolov: postavitev lastnega doma. Izvršitev te naloge in tudi drugega plodonosnega dela pričakuje vsa sokolska družina od uprave z vsem zaupanjem.

Glavna skupščina Sokolskog društva u Beloj Palanci

Sokolsko društvo Bela Palanka održalo je dne 22. decembra svoju redovnu godišnju skupštinu u prisustvu svoga članstva i delegata župe Niš brata Drag. Pavlovića, prosvetara župe Niš, i Vel. Cemovića, člana uprave župe.

Zam. starešine br. Srčen Nikolić, otvorio je skupštinu odajući poštu Blaženopočivšem Viteškom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju, a zatim je pozdravio delegata župe. Pre no što se je prešlo na dnevni red brat Pavlović, prosvetar župe, zahvalio se je bratskoj skupštini na srdačnom prijemu, pozdravljajući od strane župe, pozvao je skupštinu da u najvećoj solidarnosti izvrši posao za koji su se skupili, zatim je govorio o značaju Sokolstva u opšte. Brat Pavlović je bio srdačno akklamiran.

Po izvršenom pozdravnom govoru brat zam. starešine i br. Pavlović, prešlo se je na čitanje izvještaja društvenih funkcionera. Svi su izvještaji primljeni od skupštine s obrazloženjem. — Iz izvještaja se vidi, da je rad u 1935 godini bio zadovoljavajući.

Poslo je data razrešnica staroj upravi, to je skupština izabrala novu na čelu s br. starešinom društva Krstom Sokolovićem, advokatom. S. M.

Glavna skupščina Sokolske čete Novi Adžibegovac

Dne 9. januara o. g. održala je naša četa svoju glavnu godišnju skupštinu. Skupština, koja je protekla u najboljem redu, otvorio je četni starešina br. Vel. Milošević, pročitavši saveznu poslanicu. Po pročitanim izvještajima i datoj razrešnici staroj upravi, prešlo se na biranje nove uprave u koju su ušla sledeća braća: starešina br. Živojko Savić, zam. starešine br. Svetozar Vučković i br. Milan Đorđević, načelnik br. Miodrag D. Savić, zamenici br. Dragoljub Paunović i br. Rade Nikolić, prosvetar br. V. Cvjetković, zamenik s. Zivana Đurićeva, tajnik br. Drag. Bročićević, blagajnik br. Filip Golubović, revizori br. Vlad Vučković i Aleksandar Dinčić, načelnica s. Zivana Đurićeva.

Glavna skupščina Sokol. društva Dol. Logatec

Sokolsko društvo Dolenji Logatec je imelo v ponedeljek 6. t. m. svoj 28. redni občni zbor. Članstvo se ga je udeležilo v lepem številu. Iz poročil, ki so jih podali društveni funkcionarji, je razvidno neumorno stremljenje, da bi društvo čim najbolj ustrezalo svojim nalogam in se pri tem ne da tajiti, da dosega v posameznih panogah društvenega delovanja lepe uspehe. V upravi društva je nastalo med letom več vrzeli. Že v aprilu je zgubilo društvo svojega starosta br. Petriča, ki je bil premeščen in je od tedaj naprej vodil posle staroste njegov namestnik br. Lenarčić. Težave zaradi ostalih sprememb so se ublažile s porazdelitvijo dela med ostale člane uprave.

V novo društveno upravo so bili izbrani sledeči bratje in sestre: starosta br. Lenarčić Ciril, namestnik br. Kunc Stanko, načelnik Molč Alojzij, nam. Babnik Andrej, načelnica s. Šemrov Ivanka, namestnica Žigon Nada, prosvetar Guček Janez, tajnik Vrbovšek Jože, blagajnik Gogala Vladimir, statistikar Sartori Milan, gospodar Kočan Franc; člani uprave: Anžiček Anton, Blažon Davorin, Conradi Leopold, Jereb Boris, Jerman Remigij, s. Mislej Ema, Mislej Gvidon, Senica Viktor; namestniki: Hodnik Ivan, Hribal Franc, Lukančič Jakob, vet. Pavšič Marjan, Podlogar Alojzij, Verbič Avgust, Voljč Ignac; nadzorni odbor: De Gleria Anton, Petkovšek Anton, Tršir Gregor; predsednik častnega razsodišča: Bavdek Ivan.

Glavna skupščina čete Teslić - Barić

Ova četa održala je svoju III godišnju skupštinu 22. XII 1935. Delegati bratskog matičnog društva bili su: starešina br. dr. Petro Guteša, br. Marko Popović, prosvetar, i br. Franjo Zorko, prednjak. Skupštinu je otvorio starešina br. Kršić odavajući dužno poštovanje Viteškom Kralju Ujedinitelju i izraze vernosti Nj. Vel. kralju Petru II. Zatim su četni funkcionari pročitali svoje godišnje izvještaje. Prema ovim izvještajima rad ne zadovoljava. Na ove izvještaje osvrnuo se je društveni odaslanik br. Guteša, koji je istovremeno održao i govor o sokolskim zadacima i dužnostima. — Zatim se dala staroj upravi razrešnica i prešlo se na biranje nove uprave. U novu upravu ušla su ova braća: starešina Uroš Kršić, zamenik Jovo Kuprešak, tajnik br. Vlado Kovačević, blagajnik br. Milan Kršić, načelnik Todor Marjanović, zamenik Stanko Kuprešak, prosvetar Bogoljub Petrović; revizori: Stanko Đukić i Bogoljub Petrović, zamenik Manojlo Geđić. Upravni odbor: Aleksa Petrović, zamenik Milan Reljić, matičar Jovo Kitić, zamenik Bogoljub Petrović. U odbor za gradnju doma ušli: predsednik Uroš Kršić, zamenik Jovo Kuprešak, tajnik Vlado Kovačević, blagajnik Milan Kršić; odbornici: Jovo Bojanović i Risto Marjanović.

Godišnja skupščina društva Orlovat

Na dan 22. XII prošle godine, ovo je društvo održalo svoju redovnu godišnju skupštinu u prisustvu delegata župe br. dr. St. Kamenkovića.

Iz izvještaja funkcionera dade se zaključiti, da sokolski život teče svojim normalnim tokom. Iz statistike društva vidi se, da društvo broji 130 članova-ica. U društvu je održan javan čas, a učestvovalo se na župskom sletu i javnim časovima ostalih društava.

Prosvetni rad je takođe aktivan. Govori pred vrstom održavaju se redovno. Isto tako i predavanja. Društvo raspolaže s bogatom knjižnicom sa 851 knjigom i 52 vrste časopisa. Broj čitalaca prema prošlog godini je manji iz razloga, što su poljski radovi kasno završeni, a knjiga se čita samo u zimskim mesecima.

U finansijskom pogledu društvo je u aktivi sa 4000 Din dok pasiva iznosi do 300 Din. Inventar društva, kao: sprave, vežbačka odela, pozornica, knjižnica i dr., cenil se na blizu 40.000 Din.

Po završenom izvještaju izabrana je nova uprava na čelu s br. Brankom Konjićem. P. P.

Godišnja skupščina Sokolske čete Pakoštane

U nedelju dne 12. o. m. održana je u prostorijama osnovne škole glavna godišnja skupščina Sokolske čete Pakoštane, kojoj su prisustvovali svi članovi. Skupštinu je otvorio starešina br. A. Lozman, koji je u glavnim crtama prikazao prošlogodišnji rad čete, te koji je svoj govor završio s poklicima Nj. Vel. Kralju, što je bilo od svih oduševljeno prihvaćeno.

Iscrpne izvještaje zatim o radu čete podneli su: tajnik, blagajnik, načelnik i prosvetar. Posle kraće debate dao je br. revizor apsolutorij staroj upravi, nakon čega je jednoglasno izabrana sledeća nova uprava: starešina: br. Marko Bokija, zamenik starešine: br. Andrija Krpeta, tajnik: br. Marko Juričin, načelnik: br. Pavao Bačkov, blagajnik: br. Ante Čudina, prosvetar: br. Vice Barčević; revizori: br. Bogumil Jadrešin i br. Luka Sazin.

Nakon ovoga novoizabrani br. starešina zahvalio se prisutnima na poverenju, koje su mu iskazali. Na koncu su još bili iznešeni razni predlozi za jači i korisniji rad čete u novoj godini, nakon čega je skupščina bila zaključena.

Smučarski tečaj Sokolske župe Celje na Smrekovcu

Na zadnji praznik preteklega leta je bilo, ko je zjutraj pripeljal vlak 23 prijavljenih smučarjev celjske sokolske župe v Šoštanj, odkoder smo se namenili na 4 in pol ure oddaljeni Smrekovec, da tam pod vodstvom saveznega prednjaka br. Nandeta Majnika prejmemo potrebno znanje, ki ga homo pozneje delili svojim pripadnikom po društvih.

Dasiravno malodušni radi neugodnih snežnih prilik, smo se vendar odločili, da krenemo na pot in pogledamo, če nas bo morda smrekovska višina (100 m) sprejela s prijaznejšim licem. Svojo prtljago in smuči smo naložili na voz, ki naj bi jo prepeljal pod vzožje hriba, da si tako ohranimo svoje moči nenačete in spočite za učenje.

Po prihodu v kočo nas je župni smučarski referent in organizator tečaja br. Tine Novak udobno razmestil, da bi tako lažje prenesli 7 dnevni napor, za katerega smo se odločili. S prihodnjim dnem pa smo začeli z delom po resni začetni poti, ki je lastna izkušnemu prednjaku br. Majniku. Od lažjega smo prehajali k težjemu, iz nižine odhajali v višave in niti sami nismo opazili, kako nam teče čas in kako nam stalen jug jemlje sneg izpod smuč. Bili smo v resnih skrbah, da bomo morali tečaj zaključiti predčasno, vendar pa smo še vedno našli kak ugodnejši teren, kjer pa so menda tudi, kakor v slovo naše smuči poljubljale

ostanke snega. Bili smo stalni opazovalci termometrov in barometrov, toda vsa naša znanost ni mogla prepotiti nadležnih megla in dežja ter pognati živo srebro za nekaj stopinj navzdol.

Naša želja, da bi na dolgi poti od Smrekovca v Šoštanj uporabljali pridobljeno znanje, se je čezdalje bolj razblinjala in se nazadnje res pretvorila v potrtost, ko smo morali po cesti preskakovati luže in se ogibati kamenju.

Na tečaju smo pridobili marsikaj, vendar pa je to le del tistega, kar bi lahko sprejeli ob ugodnem snegu. Ob večernih urah pa smo imeli predavanja, ki so vsakemu smučarju neobhodno potrebna. Dovoljna ter ukusno pripravljena hrana in postrežba smrekovskega oskrbnika daje najbolje spričevalo o njegovi oskrbniški sposobnosti, tako, da smo se ves čas počutili, kakor doma.

Ob zaključku starega leta smo pridobili prijetno Silvestrovanje, ki nas je deloma potolažilo in nas veselo preneslo v novo leto. Tudi humorja, ki itak planinam ni neznan, je bilo mnogo, za kar so v dovoljni meri skrbeli tečajniki sami.

Celjska sokolska župa je s tem zaključila svoj II. smučarski tečaj, ki je z dobro disciplino in večim vodstvom pokazal, da je smučanje postalo v naši župi prav razvita telovadna panoga, ki izdatno izpolnjuje telesno vzgojo naše župe. G. R.

Zbor društvenih i četnih načelnika i načelnica Sokolske župe Osijek

Sastanak društvenih i četnih načelnika i načelnica Sokolske župe Osijek održan je 12 I 1936 god. u Osijeku.

Sednici su prisustvovali načelnništvo s tehničkim odborom, a od strane načelnništva Saveza brat dr. Alfred Pihler, načelnik Saveza SKJ.

Zastupano je bilo 29 društava i 11 četa, ukupno 40, od 97 jedinica.

Na sednici je istaknuta potreba za osposobljavanje prednjaka i prednjakinja te za njihovo daljnje usavršavanje, jači i življi kontakt između prednjaka te jedinica međusobno, četa s matičnim društvima kao i okružnim načelnicima. Utvrđen je raspored rada za 1936 god. Spremanje za slet u Subotici, i što veći nastup naše župe na tom sletu. Na dane 31 V i 1 VI održaće se slet naraštaja i dece župe u Osijeku, na kojem će se obaviti takmičenja članova u prvoj i drugoj skupini, članica u prvoj skupini, te m. i ž. naraštaja za prelaznu naraštajsku zastavu, kao i svih onih vrsta koje će nastupiti na sletu u Subotici. Na sletu će nastupiti srednjoškolska omladina iz Osijeka.

Takmičenja u odbojci biće neobvezatna, ali svi igrači moraće prethodno da odvezuju proste vežbe, koje su propisane. Inače ne mogu učestvovati na takmičenju.

III lakoatletsko takmičenje održaće se 13 IX za naraštaj, a 20 IX za članstvo u Osijeku u svim granama lake atletike, no i ovde je propisano da sva-

ki takmičar i takmičarka mora znati proste vežbe; inače ne može takmičiti.

Takmičenja u plivanju predviđena su, ali mesto i vreme još nisu utvrđeni.

Prednjački tečajevi održaće se i to: 10-dnevni početnički po okružjima i 10-dnevni produžni. Održaće se i župski tečaj za suce u lakoatletskim granama, jer se u tima osćea velik nedostatak, 14-dnevni župski tečaj za članice, 7-dnevni okružni tečajevi za načelnike i načelnice radi jednoobraznosti u tehničkom radu te praktično vođenje jedinica, jednodnevni tečajevi za laku atletiku, za telovežbu bez sprava, za narodna kola, za igre i slično.

Konstatovano je, da je broj prednjaka u porastu prema 1933 god. Tada je župa imala 25 prednjaka i prednjakinja i 34 pomoćnika-ica, a sada ima 60 prednjaka-kinja i 88 pomoćnika-ica. Podvostručen broj.

Na koncu sednice održao je načelnik br. Pihler poduži govor o važnosti rada prednjaka po jedinicama i izneo sokolske poglede na sadanje stanje. — Osvrnuo se i na prikupljanje olimpijskog dinara od članstva. Njegov govor bio je toplo pozdravljen od prisutnih.

Posle njega uzeo je reč župski prosvetar br. Dušan Živković, koji je u kratkim potezima prikazao kakva treba da bude saradnja prosvetnih radnika s prednjacima.

Načelnik župe br. Miloš Kvapil zahvalivši se prisutnima na saradnji, zaključio je ovaj uspešni sastanak od kojeg se očekuju korisni plodovi.

Otvaranje sokolskog pozorišta u Subotici

Dne 25. o. m. otvoriće se na krajnjoj našoj saveznoj granici, u našem lepom gradu Subotici, sokolsko pozorište, koje je smešteno u novopodignutom Jugoslovenskom narodnom domu Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja.

Ovaj veličanstveni dom započet je na potstrek Sokolskog društva Subotica još 1930 godine.

Posle prebrođenih mnogih teškoća i prepreka, uspeo je koncem 1935 staviti pod krov ovaj dom. Od četiri dvorane, koje su predviđene u domu, novim velikim naporima dovršena je jedna dvorana u kojoj se nalazi sokolsko pozorište, koje će služiti kao hram sokolskog prosvetnog rada.

Ovaj dom je plod velikih i neprekidnih napora i žrtava našeg vrlo radnog i požrtvovnog subotičkog društva i građanstva nacionalne Subotice.

50% popusta Još vrlo mala naklada! 50% popusta

»Priručnik za sokolske prednjake« 10 izdanje — od brata Dvojislava Bogičevića

može se dobiti uz cenu po 28 dinara uz unapred plaćen iznos ili 30 dinara uz pouzeće (doplatom). U navedenim iznosima uračunata je i poštarina.

Knjiga sadrži na 616 stranica uz veliki broj slika i crteža melodički obradene sve grane telesnog vežbanja po Tirševom sistavu.

Neophodno za braću (sestre) vežbače, prednjake, načelnike, za prednjačke tečajeve i ispilte, za br. društva i čete.

Naručuje se kod pisca:

Dvojislav Bogičević, Tuzla

KNJIGE I LISTOVI

Tošo Iskruljev:

»RASPEČE SRPSKOG NARODA U SREMU 1914 I MADŽARI«

Brat Toša Iskruljev iz Novoga Sada napisao je knjigu »Raspeče srpskog naroda u Sremu 1914 i Madžari«.

Knjiga brata Toše Iskruljeva je bolna i tužna istorija stradanja i muka našega naroda u Sremu za vreme svetskoga rata, opisana verno sa svima detaljima. Knjiga sadrži dva dela. Prvi, manji, sadrži mučenje i istrebljivanje našega življa ove lepe i plodne naše pokrajine od strane osionih Madžara. Drugi, veći deo, ove knjige pod naslovom: »Sa madžarske granice, bajski trokut i Sv. Andreja«, iznosi istoriju nekoliko naših graničnih mesta pored Madžarske, a naročito velika poglavlja nose Sv. Andreja i Sombor To su opširne monografije ovih mesta, u kojima je opisan život i istorija njihova od početka do sadašnjih dana.

Knjiga je dokumentovana kazivanjima preostalih mučenika, koji su sve strahote madžarskoga besa nekako preživeli. Kinjenja i mučenja od kojih nisu bili pošteđeni ni nemoćni starci ni žene, pa čak ni deca, prevazilaze po svojoj svireposti i ona najgroznija mučenja od strane turskih janičara u negdašnjoj Srbiji. Bes Madžara za osvetom posle povlačenja naše vojske iz Srema izleo se na naše nevino stanovništvo u najvećoj meri.

Iskruljev je sve to tačno ispitivao i pažljivo zapisivao, idući od sela do sela, od očevidca do očevidca i zato je ova knjiga veran dokument madžarskog divljaštva i svireposti.

Tako je naš narod i s one strane Save i Dunava ispaštao i podnosio Hrištove muke za svoje oslobođenje i ujedinjenje. U ovoj knjizi ima nekoliko spiskova i naših poznatijih ljudi, koji su mučeni, premlaćivani i najzad pobijani.

I drugi deo ove tužne knjige opisuje opet muke i borbe našega življa od dolaska u one krajeve, da se održi i sačuva od »mirnih« nasilja svemogućeg gospodara. Opisana je žalosna istorija odnarođavanja i madžariziranja našeg naroda u onim krajevima. Najzad u ovoj knjizi iznete su i sve greške, upravo gresi naši po oslobođenju prema našem matičnom življu. I kad je prestalo madžarsko gospodstvo, slabo se šta preduzimalo da se popravi zlo koje se bilo zagarilo od davnina.

Knjiga se čita lako, jer je napisana tečnim stilom, ide kao pričanje. Ostavlja dubok, bolan utisak.

Radi svega izloženog knjiga brata Iskruljeva zaslužuje svaku pažnju te je preporučujemo svima sokolskim jedinicama da je nabave za svoje knjižnice.

Knjiga se može nabaviti neposredno od autora na adresu: Toša Iskruljev, Novi Sad, Trg Knj. Zorke br. 16 po ceni izuzetnoj za Sokole i sokolske jedinice od 100 Din po komadu s tim da poštarinu plati naručilac. Ovaj iznos može se isplatiti i u pet rata.

Inž. arh. Svetomir Lazić:

»ČUVAJMO JUGOSLAVIJU OD NAPADA IZ VAZDUHA«

Inž. arhitekta g. Svetomir Lazić iz Beograda izdao je ovu vrlo korisnu knjigu »Čuvajmo Jugoslaviju od napada iz vazduha«.

Knjiga inž. Lazića je pisana vrlo dobrim, jasnim i lakim stilom, tako da je pristupačna i najširim slojevima naroda. U njoj se nalazi potanko opisano sve što je do danas poznato za napad iz vazduha, te o uputstvima koja su svakome potrebna za slučaj rata. U slučaju napada i Sokolstvo biće pozvano da uputi narod kako da se odbrani od takvog napada. Smatramo stoga da bi u tu svrhu već sada trebalo otpočeti rad u tome smislu, jer inače može biti dockan.

Radi toga toplo preporučujemo knjigu inž. Lazića svima našim jedinicama.

Knjiga se može dobiti od autora po ceni od 15 Din i naručuje se na adresu: Dobračina ulica br. 14 — Beograd.

»MODERNI OLIMPIJSKI PETOBOJ«

Ovih je dana izašla iz štampe knjizica »Moderni olimpijski petoboj«, koju je napisao brat Miroslav Dobrin, glavni tajnik Jugoslovenskog olimpijskog odbora.

U predgovoru brat dr. Stevan Hadži, predsednik Jugoslovenskog olimpijskog odbora, preporučuje knjizicu, naročito oficirima naše vojske. U knjizici se na prvom mestu prikazuje istorijski razvoj i značenje olimpijskog petoboja te tehnike i trening (jahanje, mačevanje, gadanje iz pištolje, plivanje i trčanje). Nakon toga nižu se iskustva i rezultati s dosadašnjih olimpijskih igara i konačno knjizica sadržava i sva potrebna pravila za moderni petboj.

Knjizica je vrlo instruktivna, stoga je preporučujemo svim jedinicama da je nabave za svoju knjižnicu, a i pojedincima, koji se zanimaju za međunarodne utakmice. Cena knjizice je 10 Din, više 1 Din za poštarinu. Naručuje se kod: Miroslav Dobrin, Zagreb, Draškovićeve 23.

ROSIJA - FONSIER • društvo za osiguranje i reosiguranje • BEOGRAD

Prednjački tečaj Sokolske župe Niš

Načelnništvo župe priredilo je župski prednjački tečaj u vremenu od 23 do 31 decembra pr. g. u Sokolskom domu Sokolskog društva Niš-Matica.

Dne 23 XII 1935 god. u 9 časova pre podne tečaj je otvorio br. Drag. Pavlović, prosvetar župe, i tom prilikom izvinio br. starešinu župe, jer je isti bio odsutan kao i br. nač. župe, koji je također bio na službenom putu. Br. Pavlović naglasio je u svom govoru značaj, cilj i potrebu održavanja ovog tečaja i spojo prosvetni rad s tehničkim. Govor br. Pavlovića tečajici su pažljivo popratili i saslušali.

Tečaj je pohađalo 26 članova iz 16 društava, 1 član iz čete i 10 članica iz 9 društava. Tečajici su bili o župskom trošku u pogledu stana i prehrane, a sve to je bilo organizovano u prostorijama Sokolskog doma društva Niš-Matica.

Tečaj je trajao 8 dana s ukupno 63 časa i to po 8 časova dnevno. Rad je počinjao u 8 pre podne i trajao do 12, a po podne od 14 do 18 časova.

U tehničkom pogledu je tečaj vodio br. Ban i s. Banova, savezni prednjači, a pomagali su im braća: Stojanović, žup. prednjak, Todorović, nast. društva Niš-Matica, i Bogić, zam. nač. župe. Ostali predavači su bili braća: Drag. Pavlović, prosvetar župe (sok. misao i organizacija), Cemović, čl. POŽ (istorija), dr. Đ. Mihailović, žup. lekar (anatomija, fiziologija i prva pomoć) i M. Marinković, zam. nač. župe (strojevine vežbe).

Na tečaju je predeno gradivo samo za zimski raspored časova I deo, a II deo ima se nastaviti u junu mesecu kada će se preći celo gradivo i time će tečaj biti potpun i dati prednjacima pravo na polaganje ispita.

Na kraju tečaja starešina župe br. Dimitrijević održao je predavanje o novom članstvu, a na završetku svog govora zahvalio se je br. Banu i s. Banovoj, članovima TOŽ, predavačima na njihovom trudu kao i tečajicima na njihovoj pažnji i zamolio ih da u svom radu istraju.

Po završenom govoru br. Ban je predao tečajicima uverenja o pohađanju tečaja, a zatim je bio priredjen zajednički ručak. U. S.

Humano delo Sokola v Gornji Radgoni

Prosvetni i prednjački zbor Sokolskega društva Gornja Radgona je priredil pr. leto svoji deci i naraštaju izredno lepo uspešno božićnico. Trška občina Gornja Radgona je dala na raspolago veliko sejno dvorano, kar je dalo prireditelj svečanije obeležje. V dvorani, ki jo je napolnila številna sokolska družina in stariši dece, je bilo pripravljeno lepo okrašeno božično drevo in pod njim mnogo daril. Dobra sreca Sokolov in sokolstvu naklonjenega občinstva so uvaževala hudo krizo in s tem zvezano pomanjkanje, ki tare malega človeka ter so prispevala v sklad za obdaritev revne sokolske dece v svojih močeh lepe vsote in razna darila, da na ta način podpre veliko humano delo obmejnega Sokolstva. Prispevali so: društvo samo 500 Din, Občinska hranilnica v Gor. Radgoni 500 Din, Dr. Boezio Lenart 400 Din, Paidasch Oto 100 Din, po 50 Din Požur Hinko, Mavrič Karel in Ritonja Martin, Svenšek Janko 20 Din, Klinc Ludvik 15 Din, po 10 Din Sukič Anton, Knaflič Rudolf, Ahtik Rudolf, Semenič Stanko, Stanovšek Franjo, Cividini Stane, Lorber Marija, Kovačec Marija, Burja Rihard, Bizjak Mirko, Vidmar Mirko, Simončič J., Čeh Antonija, in natura: Firma Meini, firma Probst, firma Hrastelj Joža, Pavlovič Zora, Koščec Franc mlajši, Jurša Alojzij, Sušec Janko, Puhlin Ivan, Hibler Elizabeta, Kurnik Marica, Mavrič Ana, Gorenc Franjo, Samec Franc, Ajlec Jakob, Klemenčič Anton, Karl Baumgartner in Rozmanič Peter.

Zbrano sokolsko družino in navzoče občinstvo je nagovoril v lepo zasnovanem govoru društveni starosta br. Karl Mavrič, na kar so sledile deklamacije dece in petje. Vsa sokolska deca in naraščaj po številu 107 je bila obdarovana, od teh 82 revnejših z najpotrebnejšo obleko in perilom. Na ta način je bilo številnim revnim malčkom omogočeno okusiti božične dobrote, ki bodo zaradi hude gospodarske stiske to leto brez dvoma marsikje izostale. Od radosti je zarosilo oko številnim materam, ki so videle svojo deo zopet enkrat zadovoljno in vsokomur, ki je prispeval v ta namen ter pripomogel do tako lepo uspele prireditve. St.

IZ NAČELNIŠTVA SOKOLSKE ŽUPE LJUBLJANA

Na svoji prvi seji 12. dec. je bila izvršena konstitucija novega župnega strokovnega odbora, ki je povečan s člani bivšega zveznega načelnništva. Odslek za vadbo članstva je prevzel br. Trček, za mladino br. Prosenec, za zimske panoge br. prof. Bačar, za vzdrževanje stikov z društvij in okrožij br. Smole, za vzdrževanje stikov z ostalimi župami dravske banovine br. Ambrožič, za taborjenje, igre in plavanje br. Fr. Lubej za jezdarenje br. por. Jovanović. Za poročevalca v časnik je bil določen br. A. Kostnapfel. Tajniške posle obdrži dosedanj tajnik strok. odbora, br. St. Pirc. Zupni načelnik br. Vrhovec je poudaril v svojem nagovoru, da je potrebno vsestransko razširiti delo s prirejanjem večjega števila prednjaških tečajev, poglobiti stike z župnimi društvij in četami. Dalje je bilo razglašeno, da namerava prirediti župa osrednjevni smučarski tečaj na Gorjušah in mogoče tudi tečaj za skoke na župni skakalnici v Zlebeh pri Medvodah. Nekateri edincje ljubljanske župe so pričele prirejati samostojne prednjaške tečaje, kar je vsekakor prav razveseljiv pojav. Prišel se je tudi jezdni tečaj za članice, za možko šolo v jahanju pa se je tudi prijavilo 29 bratov. Župa Ljubljana bo priredila prihodnje leto velik župni zlet v Ljubljani, kjer bo nastopilo vse članstvo in omladina župnih edincje. Ker ima župa veliko število tolovadečih pripadnikov, je vsekakor potrebno, da se društva že sedaj pričnejo pripravljati za vso vmeno nanj, da bo lepa in dostojna manifestacija sokolskega dela.

OKRUŽNI SLET U VALJEVU

U Valjevu je održan prvi okružni tečaj od 4 do 13 nov. 1935. Na tečaju su bila 22 slušača, koji su revnosno posećivali tečaj i doprineli njegovom uspehu. Tečaj je podeljen na dnevni i večernji. Dnevni tečaj pohađalo je 10 braće i sestara, a večernji ostali. Na tečaju su predavani ovi predmeti: organizacija (1 čas), strojevine vežbe (7 časova), sprave (7 časova), proste vežbe (9 časova), dečije igre (5 č.), različnosti (4 č.), laka atletika (13 č.), praktično vodstvo (2 č.), ideologija (2 č.), istorija Sokolstva (1 č.), metodika (3 č.) i administracija (1 č.). Svega je održano 55 časova. Tečajici su živeli internatski i među njima je vladalo potpuno bratski duh; svi su se veoma dobro osećali za sve vreme. U toku tečaja priredena je štafeta kroz ulice Valjeva i to 6 x 200 m. Istoga dana je održana i kros-kontri na 2500 metara i u njemu je učestvovalo 19 takmičara. Prvi je na cilj stigao brat Dramičanin R. i to za 9,36,4 min. U štafeti je pobedilo odeljenje iz Srednje poljoprivredne škole. Tečaj je u svemu dao dobre rezultate, a na tečajicima je da uspeh tečaja dokažu svojim radom u svojim jedinicama.

Jesam li poslao pretplatu za sokolske listove?

KRONIKA

Osvećenje kosturnice palim ruskim borcima u Beogradu. U nedelju 12 o. m. pre podne osvećena je u našoj domovini prva kosturnica — spomenik ruskim ratnicima-junacima, koji su pali u svetskom ratu. Ovaj prekrasni spomenik podignut je u neposrednoj blizini spomenika braniocima Beograda, a u njegovoj kosturnici sahranjene su kosti onih palih i umrlih ruskih oficira i vojnika, koji su se borili bilo pri odbrani Beograda ili na solunskom frontu za slobodu Srbije i oslobodenje Jugoslovena. Svečanosti su učestvovali izaslanik Nj. Vel. Kralja pukovnik g. Savić, izaslanik Pretsednika Vlade i Ministra vojske i mornarice, predsednik Beogradske opštine g. Vlada Ilić, četnički vojvoda Kosta Pećanac, mnoštvo ruskih carskih oficira s generalima Opuhinom, Artamonovom i Skorudomovom na čelu, ruski Sokoli, odred naše vojske s muzikom i mnoštvo Beogradana. Posvetu spomenika-kosturnice izvršio je Nj. Svetosti patrijarh Varnava uz asistenciju ruskog episkopa Jovana i mnoštva svećenika. Tom zgođom održao je patrijarh Varnava značajan govor, u kome je istaknuo veliku i trajnu zahvalnost te ljubav naroda prema majci Slovenstva Rusiji, a na kraju nepokolebljivo veru u uskrnuće velike nacionalne Rusije. Nakon toga je otkrio spomenik izaslanik Nj. Vel. Kralja, Pretsednik odbora za podizanje spomenika advokat i potpredsednik beogradske opštine g. Dobra Bogdanović, predao je nato spomenik na čuvanje pretsedniku Udruženja ruskih ratnika u Jugoslaviji generalu Skorudumovu.

100-godišnjica rođenja dr. Gaja Bulata. Ovog meseca navršava se 100 godina otkako se u Supetru na Braču radio dr. Gajo Filomen Bulat, jedan od najzaslužnijih preporoditelja našeg naroda u Dalmaciji. Pokojni Bulat bio je kasnije gradonačelnik splitski i narodni poslanik u Dalmatinskom saboru u Zadru i u bečkoj skupštini. Bio je veliki patriota i već onda propovednik jugoslovenskog narodnog jedinstva. On je bio jedan od boraca, koji je u Splitu ponovno oživio narodnu misao i u Beču izvojevao pravo upotrebe našeg jezika u državnim nadležstvima (lex Bulat). Pokojni Bulat živo se je borio već davno pre rata za železnički spoj Splita sa zaleđem. Ova značajna stogodišnjica prošla je skoro nezapažena, ali jugoslovenski nacionalisti nisu zaboravili ovu markantnu ličnost iz vremena borbi za preporod i oslobodenje našeg naroda.

80-godišnjica Antona Aškercera. Dne 9 januara navršilo se je osamdeset godina od rođenja prvog i najvećeg slovenačkog epika Antona Aškercera. Aškerc se je rodio 1856 u selu Globoko kod Rimskih Toplica, a umro je 1912 god. Osnovnu školu pohađao je u Sv. Martinu, a gimnaziju u Celju. Bogosloviju svršio je u Mariboru, našto je službovao po raznim krajevima. Već kao teolog bavio se studijem istočne verske filozofije, a kasnije i proučavanjem socijalizma, pa se je udaljio od katoličke dogmatike. Dosledan svom ubeđenju napustio je svećeničko zvanje i nastupio mesto arhivara kod građa Ljubljane. Od godine 1899 pa do 1903 bio je urednik najstarije i najbolje slovenačke literarne revije »Ljubljanski Zvon«, u kome je od 1895 uređivao pesnički deo. Mnogo je putovao našim krajevima i inostranstvom. Nameravao da se posveti studiju filozofije, ali zbog njegovog panslovenskog i srbofilskog mišljenja, austrijska mu je vlada odbila stipendiju. Svoje prve pesme objavljivao je u »Ljubljanskom Zvonu«. Poznate su njegove slobodoumne romane i satire. Glavna su njegova samostalna dela: »Balade i romane«, »Lirske i epske poezije«, »Nove poezije«, »Ruska antologija«, »Zlatorog«, »Četvrti zbornik poezije«, »Primož Trubar«, »Mučenici«, »Junaci«, »Jadranski biseri«, »Akropolis i piramide«, »Atila u Emonii«. Napisao je i mnogo lepih putopisa. Priredio je novo izdanje Prečrvenih i Keteovih pesama. U proslavu osamdesetgodišnjice njegovog rođenja izdaje »Zgodovinsko društvo u Mariboru« potpunu bibliografiju s njegovom korespondencijom; knjigu je uredila prof. Marija Borštnik u Celju.

Šezdesetgodišnjica rođenja Zeka Londona. Dne 12 o. m. navršila se je 60-godišnjica rođenja Zek Londona, jednog od najdarovitih pisaca Amerike. Njegovi su pustolovni, socijalni i romani iz života životinja poznati skoro u čitavom kulturnom svetu. Ovaj genialni pisac bio je poznati boem. Skitao se je čitavom Amerikom, dok mu neuređen život nije zdao smrtni udarac. Bio je dopisnik američkih listova i to 1905 u rusko-japanskom, a 1914 u Meksiku. Dne 12 novembra 1916 umro je na svom malom imanju. Od njegovih dela najpoznatiji su romani »Martin Eden«, »Dolina meseca«, »Kralj alkohola«, »Železna peta«, »Ljudi s ponora«.

Mehmed Džemaludin Čaušević 65-godišnjak. Bivši vrhovni predstavnik muslimana Jugoslavije, umirovljeni rejs-ul-ulema Mehmed Džemaludin Čaušević, navršio je krajem decembra pr. g. 65 godinu svog života. Jubilarac spada ne samo u red najistaknutijih naučnika naših muslimana već i u red zaslužnih kulturnih i nacionalnih radnika, koji je izveo mnoge socijalne reforme i dao našim muslimanima prve verske knjige i nabožne listove na našem jeziku. Jubilarac se rodio 28 decembra 1870 u selu Arapuši kod Bosanske Krupe. Čitanje i pisanje učio je od svog oca, koji ga je kasnije poslao u bihačku medresu. Godine 1887 otišao je u Carigrad, gde je punih 17 godina učio na srednjim i visokim školima te diplomirao na teološkom i pravnom fakultetu. Nakon očeve smrti 1903 vratio se kući i postao profesor arapskog jezika u sarajevskoj gimnaziji. Godine 1905 postaje član Ulema Medžlisa, a 1909 postaje redoviti profesor šerijatske sudske škole. Zbog sukoba s austrijskim vlastima 1912 podneo je ostavku, što mu je smetalo naredne godine i pri izboru na mesto rejs ul uleme. No, kada je biran jednoglasno i po drugi put, morale su ga austrijske vlasti potvrditi. Godine 1929 postavljen je za vrhovnog verskog poglavara svih muslimana Jugoslavije, a u penziju stupio je naredne godine. Da pomogne prevod s arapskog na naš jezik uveo je arabicu, t. j. arapsko pismo s novim znacima za nekoje naše glasove, kojih arapski jezik nema. U početku naišao je na otpor, ali je ipak pobedio. Počeo je da uvada latinicu i pri pisanju verskih knjiga i listova naših muslimana. Sam je napisao na našem jeziku »Bergevijuk«, nekakav katekizam za učenike osnovnih

škola, dalje »Kratku povijest Islama«, »Ritmička pravila za čitanje Korana« i t. d. Uređivao je u svoje vreme verski deo časopisa »Behar« i kasnije pokrenuo te uređivao verski mesečnik »Tarik«, kasnije »Mualim«, a na kraju tednik »Mishbah«. Čaušević je i jedan od pokretača kulturnog društva »Gajret« i jedan od utemeljitelja dobrotvornog društva »Naša uzdanica«.

Razne kulturne vesti. Ovih dana slavio je sedamdesetgodišnjicu svog života poznati češkoslovački geograf i istraživač prof. dr. Vaclav Švambera. Dr. Švambera proputovao je više puta Evropu i Severnu Afriku te organizovao odlično geografski institut u Pragu; ima i velikih zasluga za izradnju tačnih mapa Balkana. Bio je organizator I kongresa slovenskih geografa i etnografa.

Ove godine započeće pretstave u Salcburgu dne 25 jula i to s izvedbom Betovnovog »Fidelia«; pretstave će trajati do 31 avgusta. Ove pretstave, na kojima sudeluju najpoznatiji glumci, pevači i muzičari sveta, uživaju svetski renome. Ove godine daveće se pored pomenute opere još i »Falstaf« od Verdija, »Majstori« — pevači iz Nirberga od Vagnera, »Don Juan« od Mozarta i još neke Mozartove opere kao i mnoštvo drugih kompozicija. Od dramskih dela izvodiće se i ove godine »Fauste« od Geteja i »Čovek« od Hofmanstala.

Četrnaesti međunarodni kongres historika umetnosti održaće se krajem avgusta u Švicarskoj; pozvani su naučnici iz čitavog sveta.

Najveća biblioteka u Rusiji nalazi se u Moskvi i nosi Lenjinovo ime. Danas broji preko šest i po miliona knjiga, koje može besplatno da čita svaki državljanin. Država potpomaže ovu biblioteku sa 4 miliona rubalja godišnje.

MALE VESTI IZ NAŠIH JEDINICA

INDIJA. — Materice. Udate članice Sokolskog društva priredile su dana 28 decembra 1935 god. »Sokolsko sreće«. Prvo su deca izvela program sastavljen od deklamovanja posvećenih majci i majčinoj ljubavi i od nekoliko vežbi i igara. Sva deca prilazila su sestrama, čestitala materice i dobila svoj »otkup«. Posle toga su sva deca, njih 76 na broju dobila užinu: belu kavu s pivom.

Iz kase »Sokolskog srca« odeveno je 7 dece sa dobrom i toplom odećom i obućom.

INDIJA. — Zabava. Na drugi dan pravoslavnog Božića 9 I o. g. priredena je vrlo uspeša zabava na kojoj su dilentanti ovoga društva izveli na potpuno zadovoljstvo publike 2 komada od Br. Nušića: »Analfabeta« i »Dugme«. — Osobit utisak je učinio guslar i pevač br. Vučić — Bulatović, koji je uz gusle otpevao »Smrt Kralja Petra I Velikog« i »Smrt Kralja Aleksandra I Ujedinitelja«. Čist prihod je išao u fond za gradnju sokolskog doma, koji do sada iznosi 40.000 Din u gotovom, a isto toliko u obveznicama. P. L.

KASTAV. — Silvestrovo. Sokolsko društvo u Kastvu priredilo je za svoje članstvo Silvestrovo večer. Društveni dramski oteck nastupio je s dve komedije i to: »Ljubavno pismo« od K. Trifkovića i »Knjižnica« od B. Nušića. Članstvo se je veoma lepo zabavljalo i u veoma animiranom raspoloženju dočekalo Novu godinu.

KNEŽEVI VINOGRADI. — Pomoć pasivnim krajevima. Sok. društvo Kneževi Vinogradi sakupilo je u jednom danu priloga za pomoć pasivnim krajevima u novcu 232 Din, 100 kg brašna i 10 kg kukuruza. Jedno od najmlađih društava u župi pokazalo je da ispravno shvata svoju dužnost.

KRSTUR. — Prednjački tečaj. Sokolsko društvo u Krsturu, na severnoj granici naše Otadžbine, održalo je 14-dnevni prednjački tečaj, koji su pohađala 24 člana. Tečaj je vodio br. Stevan Bukić, prednjak župe Petrovgrad, uz predavače braću Zdravka Ramadanškog, Dobrivoja Jablanovog. Tečaj je završen s odličnim uspehom.

SMARTNO OB PAKI. — Delo v društvu. Naše društvo je bilo v letu 1935. precej delavno. Uredilo si je letno telovadišće in si zgradilo telovadnico. Posloppje je sicer leseno, a odgovaraju popolnoma podeželskim razmeram. V tem času smo uredili letno telovadišće, postavili telovadnico, nabavili oder, potrebno telovadno orodje in za knjižnico preko 200 knjig. V mesecu decembru 1935 smo imeli 3 prireditve in to na praznik Ujedinjenja, 8. decembra in na Silvestrovo.

Absolutna sigurnost
telovadnega orodja je prva zahteva telovadca; naše orodje pa ustreza ne samo u absolutno sigurnosti, ampak tudi s praktično uporabnostjo, preciznostjo, krasno izvedbo in neverjetno nizko ceno vsem Vašim zahtevam.

Tvornica telovadnega orodja
J. ORAŽEM
RIBNICA
NA DOLENJSKEM

Oglašite u „Sokolskom glasniku“!

KLIFEJE
vseh vrst po fotografijah ali risbah
Izvev župe najsolidnejše
KLIFARNA ST-DEU
LJUBLJANA-DALMATINOVAČI

TRGOVAČKA TISKARA
V.G. KRALJETA
SUŠAK
ŠTROSMAJEROVA ULICA 5
TELEFON BROJ 2-22
11-2

Učiteljska tiskarna
registrovana zadruga z.o.z.
Ljubljana
Franciškanska 6

Tiska solake, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige v enobavrem in večbavrem tisku. Brošure in knjige v malih in največjih nakladah. — Časopise, proročne, vabilo, jedilna liste, plakate. Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov. — Solaki zvezki za osnovne, meščanske in srednje šole. Kisanke, dnevnik, beležnice in leposlovnice.

Narodna pralona tedi podružnica knjigame v Mariboru paha benoziške hronilnice